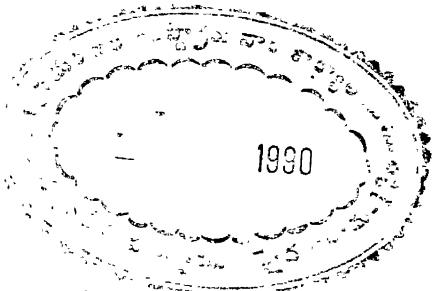

బోమ్మల

అల్లాచద్దిన్ అద్భుతదిపం

2402
Rof

రెంటాల గోవాలకుషమూర్తి

నవరత్నభుక్ సంపర్క
విలూరు రోడ్, * విజయవాడ-520002

ప్రథమ ముద్రణ :

జూన్ 1990

ముఖ్యచిత్రం, లోపతి బొమ్మలు :

వి. యస్. ప్రశాంత్

అ. 81332
గౌర్వాలు
ప్రాచీన

ముద్రణ :

డి. బి. ప్రసింటన్

విజయవాడ - 2

వై : 15-00

మా స్వంత ప్రచురణలు

- బొమ్మల తీ షిరీసాయి జీవిత చరిత్ర
 " అక్షరశీర్ష వినోద కథలు
 " తెనాలి రామకృష్ణని సంపూర్ణ హన్స్ కథలు
 " ఆలేఖాబా 40 దొంగలు
 " అల్లాప్రదీన అధ్యాత్మిపం
 " గలివర్ సాహన యూతలు
 " తీ తీ తీ మర్యాదరామన్న కథలు
 " భట్టి విక్రమార్యుని సాహన కథలు (జి భాగాలు)
 " శ్రీతార్ కథలు
 షైగల్ సామ్రాజ్య కథానాయకులు
 " ప్రశ్నక మహమ్మద్
 " ఎన్క్రిక్స్ కథలు
 " మథర్ ఫరిస్
 " రవీంద్రనాథ్ తాకూర్
 " డోగివేమన
 " భగత్ సింగ్
 " అంజేడ్క్ క
 " యాచిపాత్ కపూర్
 " భగవతీచరణ
 " సుభాన్ చంద్రబాన్
 " చంద్రశేఖర ఆజాద్
 " జయ్యప్రకాష్ నారాయణ
 " నంథనంన్ ర రాజురామమోహనరాయ్
 " శ్రూజ్యబాహుజ

శ్రీమద్వల వంచతంత్రం (2 భాగాలు)

- ” రామాయణం
- ” భాగవతం
- ” దశావతారాలు
- ” శ్రీకృష్ణ లీలలు
- ” పరమానందయ్య శిష్టులు
- ” శ్రీ వెంకటేశ్వర లీలలు
- ” శ్రీ అయ్యప్ప లీలలు
- ” శ్రీరామపట్టభిషిక్తం
- ” జై వీరవానుమాన
- ” వల్లాటి వీరచరిత్ర
- ” బాలనూగమ్మ
- ” శ్రీ కాశహస్తి మహాత్మ్యం
- ” శ్రీకైలహితమహాత్మ్యం
- ” శ్రీ సింహాచలహితము
- ” శ్రీ యూదగిరి నరశింహస్వామి చరిత్ర
- ” శ్రీ కాండి రామేశ్వర చుచ్చలీల కథలు
- ” కోటప్పకొండ చరిత్ర
- ” శ్రీ వినాయక విజయము
- ” శ్రీ భ్రద్రాచల మహాత్మ్యం
- ” శ్రీ పాండురంగ లీలలు
- ” కనకదుర్గ మహాత్మ్యం
- ” శివలీలలు

అల్లాచెద్దిన్ అద్వాతదిపం

చాలా చాలా సంవత్సరాల క్రిందటి సంగతి. అరేబియా దేశంలో భారతదేశంలోలాగానే అనేకమంది మహారాజులు, చక్రవర్తులు ఉండేవారు. అంతే కాక వింతలకు, విచిత్రలకు ఆ దేశం పెట్టిందిపేరు. మాయాజాలాలకు, మాంత్రికులకు చాలా ప్రసిద్ధి తెక్కింది ఆ దేశం. అక్కడ ప్రజలను అరబ్బులంహారు. వారి భాష అరబ్బి భాష. వారి మతం ఇస్లాం మతం. అరబ్బులు వ్యాపారం చేయడంలో ఎంతో పేరు గడించారు. దేశంలో చాలా భాగం, ఎడారి ప్రాంతం కావడంవల్ల వారు ఒంటెలమీద సరకులను ఒక ప్రదేశం నుంచి మరొక ప్రదేశానికి తీసుకొని పోయి, అమ్మకుంటూ ధనం గడించేవారు.

“అరేబియన్ నైట్స్” అనే కథలు ప్రపంచ ప్రభ్యాతిని పొందినవి. ఇవి వెయిన్నోక్క కథలున్నట్లు చెబుతారు. ప్రపంచంలోని దాదాపు అన్ని భాషలలోనికి ఇవి తర్జుమా అయ్యాయి. ఆ కథలలో “అల్లావుద్దిన్ అద్వృత్తిపం” అనే కథ లోక ప్రసిద్ధి చెందినది. బాలుయా! ఆ కథే మీకిప్పుడు చెబుతాను.

మక్కా నగరంపేరు విననివారు ఉండరు. ముస్లింలకు అది పవిత్రయాత్రాష్టలం. మహామృదీయుడైనవాడు జీవితంలో కనీసం ఒక్కసారైనా

అల్లాపుద్దిన్ అడ్యుకషిపం

మక్కల యాత్రచేసి, జన్మ చరితారం చేసుకోవాలని అనుకుంటాడు. ప్రవక్త మహామృదు జన్మించిన పరమ పవిత్ర స్థలమైన మక్కలు వెళ్ళి, అక్కడ మనీదును దర్శించి తరించాలని కోరుకుంటాడు. ఆ మహానగరంలో ఎన్నో పవిత్రమైన మనీదులున్నాయి. అంతేకాక ఎందరో శ్రీమంతులు పెద్దపెద్ద భవంతులలో, మేడలలో సకల ఐశ్వర్యాలతో తులతూగుతూ ఉంటారు. అలాగే ఎంతోమంది నిరుపేదలు కూడ అక్కడ నిపసిన్నా ఉంటారు. పేదవారి పేటలు, గుడిసెలు అక్కడ లెక్క లేకుండా ఉంటాయి.

అల్లాపుద్దిన్ తల్లి బుద్ధులు చెప్పటి

“ఉంటే నవాబు, లేకపోతే వక్కిరు” అన్న సామెతగా కలవారు ఎన్నో భేగవిలాసాలతో కులుకుతూ ఉంటే, లేనివారు మరికి వాడలలో తిన తిండి, కట్టు బట్ట లేకుండా నికృష్ట జీవితం గదుపుతూ ఉంటారు. ఆ నగరంలో ముస్తఫా అనే దజ్జివాడున్నాడు. అతడు చాలా బీదవాడు. అతని భార్య వట్టి అమాయకురాబు. చాలా మంచిమనిషి. వారికి ఒక్కడే కొడుకు. దేవుడైన అల్లా పేరుమీద, “అల్లావుద్దీన్” అని ఆ పిల్లవాడికి పేరు పెట్టారు. ఒక్కడే కుమారుడు కావడంవల్ల తల్లిదండ్రులకు అతనంటే ఎంతో ప్రేమ. తల్లి మరీ గారాబంగా చూచుకునేడి. ముస్తఫా గుడ్లు కుట్టి, వచ్చే కొద్ది సంపాదనతో ఎంతో కష్టంమీద సంసారం పోషించుకుంటూ ఉన్నాడు. కాని, అల్లాండ్రీన్కు చదువు సంధ్యలు అభ్యర్థితాలేదు. వాడు అల్లరి చిలరిగా, మరికివాడలలో ఉండే కొంతె పిల్లలతో కలిసి తిరుగుతూ, గోలీకొయలు మొదలైన ఆటలు ఆడుతూ అస్తమానం గదు పుతూ ఉండేవాడు. తండ్రి ముస్తఫా, కుమారుడికి ఎన్నోసార్లు బుధులు చెప్పాడు. తల్లి కూడ అప్పుడప్పుడు మండలిమ్మా ఉండేది. ఆయినా అల్లాండ్రీన్కు బుధి రాలేదు. అతని ప్రప్రతిన మారలేదు. ముస్తఫా తన దురదృష్టాన్ని తలుచు కుంటూ, కాలం వెళ్ళున్న వచ్చాడు.

ఇలా ఉండగా, అల్లాండ్రీన్ వదేళ్ళ కుర్రవాడుగా ఉన్న ప్పుడు, అతని తండ్రి ముస్తఫా చనిపోయాడు. అప్పుడా తల్లి కొడుకులు దిక్కులేని వాళ్ళయి నారు. తోటి ముస్లిములు వాడి దీనావస్తను చూచి, “అయ్యాపాపం” అనే వాళ్ళు కాని, తగిన సహాయం చేసేవారుకౌరు. ముస్తఫా భార్యకు, ఇల్లు గడపటం చాలా కష్టంగాఉండేది. ఆ ఇంట్లో ఈ ఇంట్లో అనేక రకాల పనులుచేసి, సంపాదించిన ధనంతో ఎలాగో కొడుకు అల్లాండ్రీన్ను పోషించుకుంటూ వచ్చింది. కాలం గడిచింది. అల్లాండ్రీన్ పదిహేనేళ్ళ వాడైనాడు.

ఇలా ఉడగా, ఒకనాడు ఒక మాంత్రికుడు అక్కడికి వచ్చాడు. పిల్లలతో కలిసి బిజారులో ఆడుకుంటూఉన్న అల్లాట్టీన్ను చూచాడు. వాడి వాలకాన్ని జాగ్రత్తగా పరీచించాడు. తనకు కావలసిన కుర్రాడు అతనేనీ, తన కార్యము అతని ద్వారానే సా ధిం చు కో వచ్చు ననీ గ్రహించాడు. అక్కడే ఆడుకుంటున్న మరో పిల్లవాడిని పక్కును పిలిచి, అతని ద్వారా అల్లాట్టీన్ వివరాలన్నీ తెలుసుకున్నాడు. ఎంతో పరిచయమున్న వాడి లాగా అల్లాట్టీన్ దగ్గరికి వెళ్లి, “ఏరా నాయనా! ఎలా ఉన్నావురా? ఎంత కాలానికి చూసాను నిన్ను?” అని ప్రేమగా పలకరించాడు. కుర్రవాడైన అల్లాట్టీన్కు, అతనేవరో తెలియదు. అందుచేత బిత్తరపోయి చూచాడు. అది కనిపెట్టి మాంత్రికుడు, “ఏరా నాయనా! నేనెవరో అని ఆనుకుంటున్నవా? పిచ్చి సన్నాపీ! నేనెవరినో కాదురా! మీ చిన్నాన్నను మీ ఇంటికి పోదాం పద! మీ నన్నా! అమ్మా బాగున్నారా? నేను, వాళ్ళను చూచి ఎన్నో ఏశ్శ అయింది” అని అంటూ, అల్లాట్టీన్ను దగ్గరికి తీసుకొని ముద్దులాడాడు.

పాపం పసివాడైన అల్లాట్టీన్ అతను చెప్పినదంతా నిజమేనని నమ్మి, ఎక్కడలేని సంతోషంతో మాంత్రికుడిని వెంట బెట్టుకొని, తన ఇంటికి తీసుకొని వెళ్ళాడు. “రాండి చిన్నాన్న! ఈ గుడినే మా ఇల్ల. ఉండండి! మా అమ్మను పిలుచుకొని వస్తాను!” అని అంటూ లోపల ఉన్న వాళ్ళ అమ్మ దగ్గరికి పరిగెత్త కుంటూ వెళ్ళాడు. “అమ్మా! అమ్మా! చూడు మనింటికి ఎవరోచ్చారో! మా చిన్నాన్నట. నాయనగారికి స్వయానా తమ్ముడట. బిజారులో నన్న చూచి ప్రేమతో పలకరించాడు. మనింటికి తీసుకొని వచ్చాను” అని చెప్పాడు. ముస్తఫా భార్య, ఇది విని నివ్వేరపోయింది.

అల్లాష్ట్రీన్ అడ్వైటింగ్

9

“చిన్నాయనో! ఎవర్కా ఆయన? సీకెవరూ చిన్నాన్నలు, పెద్ద నాన్నలు లేరే?” అంటూ తలుపు తీసుకొని ఇవతలికి వచ్చింది.

చిన్నాన్న! సీకెవరూ చిన్నాన్నలు, పెదనాన్నలు లేరే అంటున్న అల్లాష్ట్రీన్ కల్గి

ముస్తఫ్సా భార్యను చూచి చూడగానే, మాంత్రికడు, “సలామ్ వదిన గారూ! నేను మీ మరిదిని. మీరు నన్ను ఎనిమి. నేను చిన్నపుడే, మా అన్న గారికి పెళ్ళికాకముండే, దేశాలకు పెళ్ళిపోయాను. దేశ దేశాలు తిరిగాను.

ఏదో కొన్న సంపాదించాననుకో! మీకు నేను కొత్త కావచ్చు. కాని ఈ పిలిపాణిని చూడగానే, మా అన్నగారి పోలికలను బట్టి పీడు మా అన్న కొడుకే అయిఉంటాడని గుర్తించాను” అని అన్నాడు.

అంతా విని, “అలాగా! మరిదిగారూ! మీరు కూర్చోడనికి కుమ్మి కూడ లేదు. ఇలా ఈ చాపమీద కూర్చోండి” అంది ముస్తష్టా భార్య చింకి చాప పరుస్తూ. “మీ అన్నగారు పోయిన తరువాత మా గతి మరీ ఆధ్యాన్న మైంది. అయిన ఉండగా ఏదో డజీప్సెచేసి నాలుగు డబ్బులు సంపాదించి పెట్టే వాడు. ఇప్పుడు ఏ తిథారమూలేదు. వైగా ఈ పిలివాడు అల్లాండ్రీన్ ఒకడు. పీధ్ని నా కప్పగించి అయిన కన్ను మూసారు. పీడికి ఊళ్ళో పిల్లలతో బిలాదూరు తిరగడం తవ్వ, వేరే వనిపాటు లేదు. ఘూట గడవడమే మాకు కష్టంగా ఉంది. అంతా ఆ అల్లా దయ!” అన్నది మళ్ళీ కన్నీరు కారుస్తూ.

“మీరేం విచారించకండి వదినగారూ! నేనంతా విన్నాను. పోయేటప్పుడయినా అన్నగారిని చూడలేక పోయాను. చౌర్చగ్యాణి. ఇక నుంచి మీకేం దిగులులేదు. నేనున్నాను. అల్లా దయ ఉంటే పరిస్థితులన్నీ చక్కబెడతాను” అని ఎన్నోవిధాల ధైర్యం చెప్పాడు మాంత్రికుడు. కొంత ధనం కూడ ఆమె చేతిలో పెట్టాడు.

అమాయకులైన ముస్తష్టా భార్య, మాంత్రికుడి మాటలన్నీ నమ్మింది. ఆ నాటి నుంచి మాంత్రికడు వారిలో ఒక మనిషైన్ పోయాడు. అల్లాండ్రీన్ బజారుకు తీసుకువెళ్ళి మిలాయిలు, ఆడుకోవడానికి భౌమ్మలు, ఎన్నో కొని పెట్టాడు. ఆ రాత్రి ముస్తష్టా భార్య రకరకాల వంటకాలు చేసి, మాంత్రికుడికి తన కుమారుడికి కడుపునిండా భోజనం పెట్టింది. తాను కూడ హాయిగా తిని, అల్లాను తలచుకుంటూ నిద్రపోయింది. భర్త చనిపోయిన తరువాత కడుపునిండా తిని, కంటినిండా నిద్రపోయింది ఆమె ఆ రోజే!

అల్లాట్టీన్ అద్వాతదీపం

సంచిలోంచి ఉంగరాన్ని శీసియిచ్చిన మాంత్రికుడు

ఈ విధంగా నాలుగై దురోజులు హాయిగా గడిచిపోయాయి. ఇప్పుడు అల్లాట్టీన్ ముఖంలోకి ఎంతో కశ వచ్చింది. కడుపునిండా ఎప్పుడయితే తిండి పడుతుందో ఆప్పుడే మనిషి కూడా బాగుంటాడు. మాత్రికుడు రోజూ ఆ కుర్ర వాడ్ని పెంటబెట్టుకొని మక్కానగరంలోని వీధులన్నీ తిప్పుతున్నాడు కావలసిన వన్నీ కొనిపెడుతున్నాడు. అంతకుమందు ఎప్పుడూచూడని రాజభవనాలు ఉద్యాన వనాలు చూస్తున్నాడు అల్లాట్టీన్.

ఒకనాడు మాంత్రికుడు, తన సంచిలోంచి ఒక ఉంగరం తీసి, అల్లాట్టీన్ వేలికి పెట్టాడు. “బరే ఆచ్చాయా! ఈ ఉంగరాన్ని ఎప్పుడూ తీయకు భద్రి అన్ని వేళలా నీకు రక్తగా ఉంటుంది. అల్లాను ప్రార్థించుకుంటూ నీకిది ఇచ్చాను జ్ఞాపకం ఉంచుకో. ఎవరడిగినా ఇప్పుకు, ఎప్పుడూ తీయకు” అని చెప్పాడు మాంత్రికుడు అల్లాట్టీన్ చాలా సంతోషించి “అలాగే చిన్నాన్నా!” అంటూ మాంత్రికుడికి వదేవదే సలామ్ చేశాడు. రానురాను మాంత్రికుడిని వదలిపెట్టి వుండలేకపోతున్నాడు అల్లాట్టీన్. ఆతనిపై ఎంతో హాజ్యభావం ఏర్పడింది, అల్లాట్టీన్కి, ఆలాగే వాళ్ళ అమ్మకు కూడ మాంత్రికుడిపట్ల ఎంతో గౌరవం ఏర్పడింది స్వయంగా అతను తనకు మరిదేనని హూర్తిగా నమ్మింది. జీవితాంతం తనకు, తన కుమారుడయిన అల్లాట్టీన్కు మరిది అండగా ఉంటాడు కదా అని ఆశపడింది.

రోజులు, వారాలు దొర్లి పోయాయి. తనపై అల్లాట్టీన్కు, వాళ్ళ అమ్మకు హూర్తి నమ్మకం ఏర్పడినని మాంత్రికుడు గ్రహించాడు. ఇక ఏ ఆటం కమూ లేకుండా తన కార్యం సాధించుకోవచ్చనని నిశ్చయించుకున్నాడు.

అంతట ఒకనాడు మాంత్రికుడు., అల్లాట్టీన్ను వెంటబెట్టుకొని రోజుటిలాగానే నగరపీఠాలన్నీ తిప్పుతూ, వింతలు విశేషాలు చూపిస్తూ నగరం దాటి చాలా దూరం తీసుకువెళ్ళాడు. అక్కడ ఒక చిన్న కొండగుట్టంది. అల్లాట్టీన్ ఎన్నడూ చూడని ప్రదేశం అది. అయినప్పటికే తాను ఎంతగానో ప్రేమించే చిన్నాన్ని కనుక అయిన చెప్పినట్లు చేయడం తన భర్తుం అని తలచి అల్లాట్టీన్ మరేమీ మాట్లాడకుండా మాంత్రికుడి వెంట వెల్లడం మొదలుపెట్టాడు. ఇద్దరూ

ఆ కొండగుట్టావిక్కు కొంతదూరం వెళ్లారు. ఒక చోట చెట్లు, పొదలు దట్టింగా ఉన్న ప్రదేశంలో మాంత్రికుడు ఏవో మంత్రాలు చదివాడు. అప్పుడు హటాత్తుగా ఆ ప్రదేశంలో భూమి రెండుగా చీలి, ఒక బిలంలాగా ఏర్పడింది. ఆ బిలంలోకి దిగి ఇద్దరూ నడక సాగించారు. అల్లాట్టిన్కు అంతా వింతగా ఉంది. ఏం జరుగుతున్నదో ఏమీ తెలియలేదు. అయినప్పటికీ దేవుడులాంటి చినాన్న మీద నమ్మకంతో అతని వెనకాలే వెళ్లాడు అల్లాట్టిన్.. గుహలాగా చీకటిగా ఉన్న ఆ బిలంలో వెళతుంటే మొదట అల్లాట్టిన్కు భయం పుట్టింది. కాని పక్కన చిన్నాన్న ఉన్నాడు కదా: అని నిబ్బరంగా నడక సాగించాడు అల్లాట్టిన్. అలా కొంతదూరం వెళ్లగానే అక్కడ మెట్లు కనిపించాయి. బాగా వెలుతురు కూడా వచ్చింది. ఏదో వింత చూస్తున్నట్లు చూస్తున్నాడు అల్లాట్టిన్. అక్కడ రమ నీయమైన ఒక ఉద్యానవనం కూడ కనిపించింది. అక్కడ వృక్షాలనీన్న కూడ అనేకరకాలైన తియ్యటి పండ్లు కొన్నున్నాయి. మాంత్రికుడు అవి కోసి అల్లాట్టినుకు పెట్టాడు. ఎంతో రుచిగా ఉన్న ఆ పండ్లను తిని అల్లాట్టిను ఎంతగానో సంతుష్టి చెందాడు అలాంటి ఫలాలు ఆ కుర్రవాడు జన్మలో తిని ఎరుగడు. తరువాత ఒకచోట థగథగ మెరినే రత్నాలు, మణిలు, రాశులు పోసి ఉన్నాయి. అల్లాట్టిను చాలా ఆశ్చర్యపడుతూ, కణ్ణు ఇంతింత చేసుకొని వాటి వంక అదే పనిగా చూడసాగడు. అప్పుడు మాంత్రికుడు “ఇని నీకు కొవాలా?” అని అడు గుతూ రెండు గుప్పిల్లు నిండా ఆ రత్నాలు తీసి అల్లాట్టిను జేబుల్లో పోసాడు. అల్లాట్టిను ఒక పొడుగుటి అంగరకా వేసుకున్నాడు. మాంత్రికుడు కొని పెట్టినదే అది. దానికి రెండు పెద్దపెద్ద జేబులు ఉన్నాయి. జేబుల్లో పట్టినంతవరకు రత్నాలు పోసుకున్నాడు అల్లాట్టిను.

ఆ వద్యానవనం మధ్యలో మరొక చిన్న సారంగం కనిపించింది. అల్లావుద్దీనును అందులోకి దింపుతూ, మాంత్రికుడు “నీకేం భయంలేదు. నేనుచెప్పి నాను చేయ్ అల్లా నీకు మేలు చేస్తాడు” అని అన్నాడు.

మాంత్రికు వెలుపలే ఉండటం అల్లావుద్దీన్కి ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

కానీ, అల్లావుద్దీనుకు ఏదో ఆసుమానం కలిగింది. చీకటి కోనలావున్న ఆ బిలంలోకి తననొక్కడినే దింపి, మాంత్రికుడు తాను మాత్రం వెలుపలే వుండ

అల్లావుద్దీన్ అడ్డుకడీపం

టం ఆతని సందేహానికి కారణమైంది. అంతేకాదు ఆ బిలంలో ఒక పాతలాంతరు వుంది. మరేమీలేదు. ఆ లాంతరును తన చేతికి అందివ్వమన్నాడు మాంత్రికుడు. దాంతో ఆల్లావుద్దీనుకు సందేహం ఏర్పారి ఎక్కువైంది. తనను బయటికి తీయకుండా ముందుగా లాంతరును అందివ్వమనడంలో అర్థం ఏమిటి? ఇందులో తప్పకుండా ఏదో మోసం వుంది. ఈ పాతలాంతరు ఎందుకు? దీనిలో ఏమంది? అని తనలో తాను తర్చించుకున్నాడు అల్లావుద్దీను. ఇప్పుడతను వెనుకటంతటి ఆమాయకుడు కాదు. లోకంలో అనేకమంది వింతమనుషులను, మోసగాళ్నను చూసాడతను పైగా ఆ బిలా భరించరానంతటి దుర్గంధంతో కూడి వుంది. అల్లావుద్దీను లాంటి సన్నటి చిన్న కుర్రవాడు తప్ప పెద్దవాడెవ్వడూ పట్టడు. అందుకే మాంత్రి కుడు ఆ కుర్రవాడ్ని ఆ బిలంలోకి దించాడు. ఇది గ్రహించిన అల్లావుద్దీను మాంత్రికుడు అడిగిన లాంతరు, ఆతనికి అందివ్వలేదు. అయినా మాంత్రికుడు ఎలాగయినా దాన్ని అందుకోవాలని వంగి ఎన్నో విధాల ప్రయత్నించాడు అంతేకాక ఆ లాంతరు తనకందివ్వమని అల్లావుద్దీనును బ్రతిమలాడాడు. ప్రాంచే యపడ్డాడు. “మా నాయనకడూ! నీకు కావలసినంత డబ్బుయిస్తాను. మా తండ్రిని కడూ! నీ వడిగినన్ని మిటాయిలు కొనిపెడతాను నేను మీ చిన్నాన్ననురా! మీ అమ్మమీద ఒట్టు. నీవు నా మాట మన్నించి తీరాలి” అని పరిపరి విధాల మాంత్రి కుడు వేడుకున్నాడు. కాని లాభం లేకపోయింది. ముందు తనను ఆ బిలంలోంచి బయటకు తీస్తేనే లాంతరు ఆతనికి అందిస్తానని అల్లావుద్దీను ఖండితంగా చెప్పే శాడు. అంతలో అతను జేబుల్లో పోసుకొన్న రత్నాలన్నీ మాయమైపోయినాయి. చూసుకొంటే జేబులు భాషిగా ఉన్నాయి. వెంటనే ఆతనికి తెలిసిపోయింది. ఇదంతా మాయ అని మాంత్రికుడు తనను నమ్మించి, మోసంచేయటోతున్నాడని కూడ

అల్లాండీన్ గ్రహించాడు. మాంత్రికుడు అడిగిన పాత దీపాన్ని తన జేబులో తుఱుముకున్నాడు.

ఎంత ప్రాథేయపడ్డా, ఏడ్చి మొత్తుకున్నా, తన సాధించాలనుకున్న లాంతరు చేతికి చిక్కుకపోయేసరికి మాంత్రికుడికి ఎక్కుడలేని కోపం వచ్చింది. అల్లాండీన్ ను అక్కడే భూస్థాపితం చేయాలనుకున్నాడు అతను. తాను పొందాలను కున్న ఆద్భుతదివం ఎలాగూ తనకు దక్కులేదు. అది అల్లాండీన్ కు మాత్రం ఎందుకు దక్కులి. అనుకొని మాంత్రికుడు, తష్ణణమే ఏవో కొన్ని మంత్రాలు చదవగా ఆ బిలం మూసుకొని పోయింది. పిమ్మట మాంత్రికుడు పెద్ద బిలం నుంచి వెలపలికివచ్చి, గుహలాగా ఉన్న ఆ బిలాన్ని కూడ మూసివేసి, ఎక్కుడ లేని చిచారంతో తన దారిన తాను వెళ్ళపోయాడు.

సారంగం పైన మూత పడటంతో అల్లాండీన్ కు ఊపిరాడలేదు. ఆ చీకటి కోనో దిక్కుతోచలేదు. ఇక ఇవాల్చితో తన పని అయిపోయినట్టేననీ, దిక్కుమొక్కా లేకుండా ఈ అంధకారంలో, ఈ భూగర్భ సారంగంలో తన ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవలసినదేననీ, ఆ వచ్చినవాడు తన చిన్నాన్న కానేకాడనీ, ట్టీ మోసగాడు, మహామాయావి అయిన మాంత్రికుడనీ నిశ్చయించుకొని అల్లాండీన్ పరిపరివిధాల అల్లాను ప్రార్థించడం మొదలు పెట్టాడు. “ఓ భగవంతుడా! ఇక నీవే నాకు దిక్కు. నీవే రక్షకుడవు. ఆపదలో ఉన్న వారండరిని కాపాడతావే నీవు, దీనుడనైన నన్ను ఎందుకు కాపాడవు? మా అమ్మ నీకు నిత్యం నమూజు చేస్తూ ఉంటుందే దానికి ఘలితం ఇదేనా తండ్రి? స్వామీ! ఎలాగైనా నన్ను కాపాడు” అని పరిపరి విధాల భగవంతుని ప్రార్థించాడు.

ఆ విధంగా అల్లాండీన్ ఆ భూగర్భ సారంగంలో ఆన్న పానాదులు

అంతర్వీన అద్భుతదీపం

17

లేక అలమటిస్తూ, ఆకలదప్పులతో బాధపడుతూ, వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ మూడు రోజులు అలాగే ఉండిపోయాడు. ఇక అతనికి ప్రార్థన చేసే ఒపిక కూడ లేదు. ప్రాణాలు అన్నబట్టాయి. నాలుక పిడచగట్టుకు పోయింది. సొమ్మసిల్లి వడి పోయాడు. నాలుగవరోజు పొద్దున్న కొంచెం అతనికి తెలివి వచ్చింది. కళ్ళు

ఆంగుళానిన్న తన చేతిలో రుద్దుకున్నాడు.

తెలిచి చూచాడు, ఏమందీ! అంతా మామూలే. కటిక చీకటి. ఊపిరి సలవలేదు. పిలిచేవారూ, తలిచేవారూ లేరు. అప్పుడు ఉన్నట్టుండి, మెరుపులాగ ఒక విషయం

అతనికి జ్ఞాపకం వచ్చింది. తన చిన్నానని చెప్పుకొన్న ఆ మాయావి, తనకు రక్కగా ఉంటుందని, తన వేలికి పెట్టిన ఉంగరం సంగతి అల్లాట్టిన్కు జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ ఉంగరాన్ని కళ్ళకద్దుకున్నాడు. దాన్ని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. “ఓ అల్లా! నీవే నన్ను కాపాడు” అని అంటూ, వేలికి పెట్టుకున్న ఆ వుంగరాన్ని తన చేతితో రుద్దుకున్నాడు. అప్పుడు వెంటనే ఒక భూతం అతని ముందు ప్రత్యక్షమైంది. మరుషంలోనే ఆ చీకటి కోనలోకి వెలుగు వచ్చింది. భూతాన్ని చూచి అల్లాట్టిన్ కొంచెం భయపడ్డాడు. అయినా ధైర్యం తెచ్చుకొని “ఎవరు నీవు?” అని అడిగాడు. అప్పుడా భూతం “అయ్యా! నీవు వుంగరాన్ని రుద్దావు కదా! ఆ వుంగరం ప్రతిసిద్ధిని నేను. మీరు ఆజ్ఞాపిస్తే మీ పనులన్నీ చేసి పెట్టి దానికి సిద్ధంగా వున్న నేవకుణ్ణి స్వామీ! సెలాఫియండి. నన్నేం చేయమంటారు?” అని పలికింది.

వెంటనే అల్లాట్టిన్, “అయితే ముందు నన్నీ సారంగం నుంచి బయట పడేయో! నన్ను మా ఇంటి దగ్గర దిగబెట్టు!” అని అన్నాడు. అతని విధంగా అన్నాడో లేదో, మరుషంలోనే ఆ భూతం మహిమవల్ల అల్లాట్టిన్ మళ్ళీ క్షేమంగాతన ఇంటి వద్దకు చేరుకున్నాడు. భూతం మాయమైపోయింది.

కానీ, నాలుగురోజుల బట్టి తిండితప్పులు లేకుండా అల్లాడిన అల్లాట్టిన్ అలసి సాలసి, సామ్మసిల్లి పడిపోయాడు. తల్లి అతన్ని చూచింది. అనశే నాలుగు రోజుల బట్టి తన కోడుకును చూడలేదు. తన మరిదితో కలిసి వెళ్ళిన వాడల్లా ఇప్పుడు ఒంటరిగా ఇంటికి వచ్చి, ఈ స్థితిలో ఉన్నాడే అని విచారపడుతూ, అతని ముఖాన నీళ్ళు చల్లి. ఎన్నో ఉపచారాలు చేసిందామే. అప్పుడు అల్లాట్టిను తెప్పరిల్లుకున్నాడు. అంతట అతని తల్లి “ఏమిత్రా! ఏమైంది నీకు? మీ చిన్నాన్న ఏడి?” అని అడిగింది.

అల్లాట్టీన్ అద్భుతదీపం

19

“వాడు మా చిన్నాన్న కౌదూ: పాడూ కౌదూ! ఒబ్బె మోసగాడు. దొంగ, కపటి. వాడెవడో మాంత్రికుడు” అని చెప్పి, జరిగిన సంగతి యావత్తూ శూన్సగుచ్ఛినట్లు తల్లికి విషరించాడు అల్లాఉద్దీన్. అంతా విని ఆ ఇల్లాలు నిరాంత హోయింది. “అయ్యా! నాయనా! అసలే కష్టాలలో ఉన్న మనకు, భగవంతుడు ఈ ఆపద కూడ కొని తెచ్చాడా! సరేలే! ఏమైతేనేం ఎలాగో నీవు బతికి బయట పడ్డావు. అదే పదివేలు! అని అల్లాదయ” అని పలికి, ఆ తల్లి నాలుగురోజులుగా తిండి తిప్పలు లేకుండా ఉన్న కొడుక్కు. కొద్ది ధనంతో ఇంట్లో చేసిపెట్టిన పదార్థాలన్నీ కడుపునిండా తినబట్టింది. అల్లాఉద్దీన్ అలా సుష్టుగా భోంచేసి, ఆ పైన నిద్రపోయాడు. ఆ విధంగా మాడు రోజులపాటు ఏకధాటిగా నిద్రపోతూనే ఉన్నాడు. నాలుగవరోజున కాని అతనికి మెలుకువ రాలేదు.

అల్లాఉద్దీన్ తాను జేబులో పెట్టుకొని భద్రంగా తెచ్చిన దీపం తల్లికిచ్చి, దానిని దాచిపెట్టమన్నాడు. అటు పిమ్మట ఉన్న ధనంతో, ఎలాగో నాలుగురోజులపాటు ఇల్లు గడిపింది తల్లి. ఆపైన ఇంట్లో చిల్లి గవ్వలేదు. వంట చెయ్యడానికి ఒక్క సామాగ్రి కూడ లేదు.

ఇది ఇలా ఉండగా, మాంత్రికుడు ఇంకా ఆ నగరం నుంచి వెళ్ళి పోలేదు. తాను భూగర్భ పొరంగంలో పాతిపెట్టి వచ్చిన కుర్రవాడు అల్లాఉద్దీన్ ఎలాగో ఒకలా బ్రతికి బయటపడి ఉంటాడని, తాను పొందాలనుకున్న అద్భుతదీపం అతని దగరే ఉంటుందని తలచి, ఏ విధంగానైనా దాన్ని పొందాలని పన్నగాలు పన్నుతూనే ఉన్నాడు.

ఇంట్లో వంటచేసుకోడానికి సామానులేమీ లేని సమయంలో పాత దీపాన్ని అమ్మివంటకు కొవలసిన సామానులు కొంతయినా తీసుకొద్దామని ఆనుకొని

మరికొంచెం సేవల్లో వెండి, బంగారు పాత్రల్లో రకరకాల పిండివంటలు ఫలహారాలతో భూతం ఆక్రమ ప్రత్యక్షమై అన్ని వారి ముందు పెట్టింది. అవన్ని ఆపూర్వమంటూ లిస్సారు అల్లాట్టిను, అతని తల్లిను. ఆ లాంతరును అల్లాట్టిను ప్రేమతో ముద్దు పెట్టుకుని మరల దాన్ని తల్లికిచ్చాడు, భద్రంగా దాచి పెట్టమని. ఆనాటి నుంచి వాళ్ళ కష్టాలు గైట్కౌయి. మాయాదీపం సహాయంతో అల్లాట్టిను కావలసినవన్నీ తెప్పించుకుని, అతను, అతని తల్లి నుఖంగా జీవిస్తున్నారు. అలాగే ఒక దివ్యభవనం నిర్మించుకున్నాడు అల్లాట్టిను ఆ మాయా దీపం సహాయంతో. భూతం అతను కోరినవన్నీ తష్కణమే సమకూర్చు పెడుతూ వచ్చింది. ఆలాంటి అందాల మందిరం ఆ నగరంలోనే లేదు. దాని నిండా బంగారు, వెండిపాత్రతో ఎక్కడా దొరకని చిత్ర విచిత్రమైన అందమైన వస్తువులు ఆ సోధంలో ఉన్నాయి. అంతేకాదు, అప్పటి వరకూ బికారిగా ఉన్న అల్లాట్టిను ఆప్పటి నుంచి ఒక నవబులాగా, అతి విలువైన దుస్తులు ధరిస్తూ రాకుమారుడిలాగా వెలిగిపోతున్నాడు. అతని తల్లి కూడా ఒక గొప్ప నవబుకు మాతృమూర్తిగా వెలుగొందుతూ, వెల గల దుస్తులు ధరించి, మేలి ముసుగు కప్పుకుని తమకు పట్టిన అదృష్టాన్ని తలుచుకుని అమితంగా పొంగిపోతూ వచ్చింది.

ఇలా రోజులు గడిచిపోయాయి, నగరంలో జనమంతా అల్లావుద్దినుకు ఇంతటి ఐక్యర్థం ఎలా వచ్చిందా? అని ఆశ్చర్య పోతున్నారు. ఇలా వుండగా ఒకనాడు ఆ దేశాన్ని పాలించే సుల్తాను నగర సందర్భానికి వచ్చాడు. అతనితో పాటు అతని ఏకైక కుమార్తె కూడా వచ్చింది. ఆ అమ్మాయి చాలా చక్కనిది

ఆల్లావుద్దీన్ అద్యతదిషు

23

ఆమెను తన సౌందర్యాన్ని నుంచి చూడడం తటస్థించింది ఆల్లావుద్దీనుకు. తొలిచావు లోనే సుల్తాను కూతురు, అతని మనస్సును దోచుకున్నది. ఆ అమ్మాయి అంటే ఎంతో మోజు పడ్డాడు ఆల్లావుద్దీను. ఆమెను తన భార్యగా చేసుకోవడం ఎలాగా అని దీర్ఘంగా అలోచించసాగాడు.

కుమారుడు పరధ్యానంగా ఉండడం కనిపెట్టి తల్లి ఆతన్ని కారణం చెప్పమని పదేపదే అడిగింది. మొదట్లో ఆల్లావుద్దీను ఏమీ చెప్పలేదు. కాని చివరకు తల్లి బిలవంతంమీద, విషయం దాచిపెట్టి ఇక లాభంలేదని తాను సుల్తాను కుమార్తె పై మనసు పడినట్లు, ఆమెను పెళ్ళాడాలని నిశ్చయించుకున్నట్లు ఆమెకు వెల్లడించాడు. అతని అభిప్రాయం తెలుసుకుని ఆ తల్లి మొదట ఎంతగానో సందేహించింది. “ఇది అసంభవం నాయనా! సుల్తాను ఎక్కుడ? ఆయన అందాల కూతురు ఎక్కుడ? ఏదో కొద్దిపొచీ భాగ్యం ఈనాటికి సంపాదించుకున్న మనం ఎక్కుడ? నీ కోరిక నెరవేరడం కష్టం. నా మాట విని నీ అభిప్రాయం మార్పుకో తండ్రి!” అని ఎన్నో విధాల చెప్పింది తల్లి. అయినా ఆల్లావుద్దీను అంగీకరించలేదు. తాను పట్టినపట్టి విడవలేదు. “అమ్మా! నా కోసం నీవు ఎలాగైనా సుల్తాను దగ్గరికి వెళ్ళ. అయన కుమార్తెను నాకిచ్చి పెళ్ళి చేయమని ప్రాధీయపడు. ఎలాగైనా నాకి ఉపకారం చేసిపెట్టమ్మా!” అని అన్నాడు.

ఎంతైనా కన్న ప్రేమకదా! ఆ తల్లి కొడుకు మాట కాదనలేక పోయింది. ఒకరోజు మంచి దుస్తలు థరించి, అనేకరకాల కానుకలను తీసుకుని సుల్తాను భవనానికి వెళ్ళింది. ఎలాగో చాలా కష్టంమీద, లోపలకి పెళ్ళాడానికి ఆమెకు అనుమతి లభించింది. చివరకు ఆమె, సుల్తానును సందర్శించి ఆయనకు

అనేక 'సలాములు' చేసి, వాను తెచ్చిన కానుతలను సమర్పించింది. ఏమ్ముట వినయ విధేయతలతో తను పచ్చిన పనిని గురించి తెలియజేసింది. నుల్లాను అమె చెప్పినదంతా విన్నాడు. అల్లావుద్దీను గురించి ఒక సామాన్యమైన డజీకి కుమారు దయినప్పటికీ ఈణాడు అధృష్టపశాన నగరంలోని గొప్పధనవంతులలో ఒకడయి నాడని విని వుండడంచేత అంతగా ఆళ్ళార్యమాని పెట్టాడు.

నా తమార్తను పెళ్ళాడ గోరేవాడు ప్రపంచంలోక్కు విలువైన
రెండు వృక్షాలు తెచ్చియివ్వాలంటున్న రాజు

అల్లావుద్దిన్ అడ్డుతదిషం

“నా కుమార్ రె అందాలరాళి, అపరంజిబోమ్మ. ఆమెను పెళ్ళాడదలచుకున్నవాడు ప్రపంచంలోకెల్లా విలువయిన వ్రజాలు రెండు తెచ్చి, నాకు కానుకగానమర్చించాలి. అలాంటి శక్తి సామర్థ్యాలు, తాహాతునీ కుమారుడికి ఉన్నాయేమో ఆలోచించుకోమను. నా కోరిక తీర్చడానికి నీ కుమారుడు ఇష్టపడి నా కోరికను తీరిస్తే నా కుమార్ రెను అతనికిచ్చి తప్పక పెళ్ళి చేస్తాను” అని చెప్పాడు నుల్లాను.

ఆది వినగానే అల్లావుద్దిన్ తల్లి నీరుకారిబోయింది. ఇక తన కొడుకు కోరిక తీరదం అసాధ్యమని ఆనుకుని, నుల్లాను దగ్గర సెలవు పుచ్చుకుని తిరిగి తన ఇల్లు చేరుకున్నది. తల్లి రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్న అల్లావుద్దిన్ అమ్మను చూడగానే, ఎదురువెళ్ళి ఆమెను కౌగలించుకున్నాడు. “ఏమైందమ్మా? కాయా పండా? నాకు తెలుసు. సీవు వెడితే ఆపని కాకుండా ఉంటుండా?” అని ఆనందంతో ప్రశ్నల వద్దం కురిపించాడు. తల్లి ఏమీ సమాధానం చెప్పుకుండా బిక్కుముఖం వేసింది. ఆది కనిపెట్టి అల్లావుద్దిన్, “ఏం జరిగిందమ్మా? జరిగిందేమిటో చెప్పు నుల్లాను! కాదన్నాడా?” అని గుచ్ఛి గుచ్ఛి అడిగాడు.

అప్పుడు తల్లి ఉన్న విషయం బియటపెట్టింది. “సుల్లాను కోరేగొంతెమ్ము కోరెగ్లు మనమేం తీర్చగలం నాయనా? ప్రపంచంలోకెల్లా విలువైన వ్రజాలు రెండు కానుకగా ఇవ్వాలట! అప్పుడు గాని పిల్ల నివ్వరట! అలాంటి ఆ వ్రజాలు శజిష్టరాజు వద్ద ఉన్నట్లు విన్నాను, నేను” అని తల్లి వివరించి చెప్పింది.

అల్లావుద్దిన్ కొంచెంసేపు ఆలోచించాడు, తలగోక్కుంటూ తరువాత

తల్లితో, “మరేం ఫరవాలేదు. తెస్తాను! అలాంబి రెండు వ్రజాలు తెచ్చి, సుల్తాను కూతురుని పెళ్ళాడతను” అని పలికి, ఆ మాయాదీపం తీసుకురమ్మన్నాడు. తల్లి తెచ్చి ఇచ్చింది. దాన్ని తన రెండు చేతులతో గట్టిగా రుద్దాడు. అల్లావ్యధీను. వెంటనే మహాభాతం ప్రత్యక్షమైంది. “ప్రభూ ఏమిటి సెలవు?” అని ఆడిగింది, తన కోరిక చెప్పాడు అల్లావ్యధీను. “చిత్తం అలాగే! ఈజిష్టు మహారాజు వద్ద ఉన్న ఆ రెండు విలువైన వ్రజాలు తెచ్చిస్తాను నీకు” అని అన్నది భాతం.

ఆ ప్రకారంగానే భాతం తెచ్చి ఇవ్వడవల్ల, అతి విలువైన ఆరెండు వ్రజాలు అల్లావ్యధీను వశమైనాయి. తల్లి చాలా సంతోషించి, వటిని భద్రంగా తీసుకొని వెళ్ళి సుల్తానుకు సమర్పించింది. అతడు ఆనందానికి అంతులేదు. అల్లావ్యధీను తెలివితేటలు, సామర్థ్యాన్ని ఎంతగానో మెచ్చుకున్నాడు. వెంటనే సుల్తాను కుమార్తె పెళ్ళికి అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగిపోయాయి. అల్లావ్యధీను పెళ్ళి సుల్తాను కుమార్తెతో రంగరంగ వైభవంగా జరిగింది. దేశంలో ఉన్న పెద్ద పెద్ద సుల్తానులు, నవాబులు ఆ పెళ్ళికి విచ్చేశారు. అందరికీ బ్రిహ్మండమైన విందు జరిగింది అందమైన భార్య లభించినందుకు అల్లావ్యధీను మురిసిపోయాడు. అలాగే తన మనసుకు నచ్చిన భర్త దౌరికినందుకు సుల్తాను కుమార్తె కూడ చాలా సంతోషించిది, ఇక అల్లావ్యధీను తల్లి సంగతి చెప్పనే అక్కరలేదు. ఆమె ఆనందానికి పట్టపగలు లేకుండా పోయింది.

ఈ విధంగా అల్లావ్యధీను తన తల్లితోను, భార్యతోను దివ్యభవనంలో నివశిస్తూ, సమస్త భోగభాగాలతో తులతూగుతూ ఉన్నాడు. కాలం గడిచి పోయింది.

అల్లాష్ట్రీన్ అద్యతదీపం

అల్లాష్ట్రీన్ తల్లితోను, భార్యతోను దివ్యాఫవనంలో నివహించుట.

అయితే, మాంత్రికుడు పన్నగాలు పన్నుతూ, ఇంకా ఆ నగరంలోనే వున్నాడు. తాను చూస్తావుండగానే అల్లావుద్దీను ఇలా గొప్పవాడు కావడం, ప్రజల అంతా ఆతనిగురించే చెప్పుకోవడం విన్నాడతను. ఇదంతా ఆ అద్యత దీపం మహిమేనని తెలుసుకున్నాడు. అది అల్లావుద్దీను దగరనే వున్నదని గ్రహించాడు. ఎలాగయినా మోసంచేసి దాన్ని కొజేయాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

వెంటనే ఉపాయం ఆలోచించాడు, తననెవ్వరూ గుర్తుపట్టకుండా మారువేషం వేసుకొని “పాతదీపాలుతీసుకుని కొత్తదీపాలు ఇస్తారూహాశో!” అని కేక పెదుతూ పీధిపీధి తిరగసాగాడు. అలా తిరుగుతూ, తిరుగుతూ అల్లావుద్దీను భవనంవద్దకు వచ్చాడు. ఆ కేకవిన్నది అల్లావుద్దీను భార్య. అడ్చుతదిపం వల్లనే అల్లావుద్దీనుకు ఈ ఐక్యర్యం పట్టిందని ఆమెకు తెలియదు. ఇంట్లో ఒక మూల పడివున్న తుప్పపట్టిన ఆ పాతదీపం ఎందుకని చెప్పి దాన్ని మాంత్రికుడికి ఇచ్చివేసి కొత్తదీపాన్ని తీసుకుంది. ఆ దీపాన్ని చూడగానే మాంత్రికుడి కశ్చ ఎంతో వెలిగిపోయాయి. దాన్ని పదే పదే ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. “ఇక అల్లావుద్దీన్ సని భాణి!” అని అనుకుంటూ దీపాన్ని పట్టుకుని తన చేతులతో రుద్దాడు. తక్షణమే మహాభాతం అతనిముందు ప్రత్యక్షమైంది. “ప్రభా! ఏమిటి ఆజ్ఞ?!” అని అడిగింది.

వెంటనే మాంత్రికుడు “ఓయా! అల్లావుద్దీన్కు పట్టిన సకలై శ్వరాయల నశించిపోవాలి అదే నాకు కొపలసింది” అని అన్నాడు.

ఆ మరుతకంలో అల్లావుద్దీన్ ఉండే భవనం, అతని దాస దాహీ జనం సమస్త భోగభాగ్యాలు మాయమైపోయాయి. అల్లావుద్దీన్ ఒక బికారి లాగా, తన మామూలు గుడిసెలో ఉన్నాడు. తల్లి కూడ చినిగిన బట్టలు కట్టుకుని, దీని వస్తులో ఉండక్కడ. సుల్తాను కుమార్తెకు ఇదేమీ అర్థంకొక, బిత్తర చూపులు చూస్తూ, సాధారణ ముస్లిమ్ త్రీ లాగ వారి దగ్గర ఉండిపోయింది. “తన కోర్కెనెరవేరిందికదా!” అని పగలబడి నవ్వుకున్నాడు, మాంత్రికుడు.

ఈ విధంగా ఎందుకు జరిగిందో తరువాత తెలిసింది అల్లావుద్దీన్కు. మాంత్రికుడు మొసం చేసి, ఆధ్యతదీపాన్ని కాజెసాడని, తన భార్య తెలియక ఆ మాయాదీపాన్ని మాంత్రికడికి అమ్మి వేసిందని తెలుసుకున్నాడు. తన దురదృష్టానికి ఎంతగానో వివారించాడు. తల్లికూడ నెత్తి నోరు కొట్టుకొని ఎన్నో విధాల వాపోయింది. జరిగిన మొసం సుల్తాన్ కుమార్తె కూడ తెలుసుకున్నది. కాని, ఏం లాభం? జరగవలసినదంతా జరిగిపోయింది. ఇందుకు గాను ఎవరినము కొని ఏం లాభం?

అల్లావుద్దీన్ బికారై నాడన్న వార్త నగరమంతావ్యాపించింది. ఆ మయ్య త్తణంలోనే సుల్తానుకు కూడ తెలిసిపోయింది. అతని ఆగ్నహసని అంతులేదు. తక్షణమే రాజభటులను పంపించి, తన కుమార్తెను ఇంటికి రప్పించాడి. తనను ఇలా మొసగించి సందుకు, ద్రోహానికి పాల్పడినందుకు అల్లావుద్దీన్కు మరణిక్క విధించాడు సుల్తాను "ఇదంతా మాంత్రికుడు మాయ అరి, మొసమనీ, అల్లావుద్దీన్, అతని తల్లి ఎంత మొత్తుకున్న, సుల్తాను వారి చూటలను చెవిన పెట్టి లేదు. ఆఖరుకు సుల్తాను కుమార్తె కూడ, అల్లావుద్దీన్ అంశే తనకెంతో ఇష్టమనీ, దివ్య మహిమగల దీపాన్ని తెలియక తాను అమ్మి వేయడం వల్లనే ఈ దుస్థితి సంభవించిందని ఎంతగానో చెప్పింది. కాని, సుల్తాను వినిపించుకోలేదు.

అల్లావుద్దీన్కు మరణిక్క ఛాయమైపోయింది. తల్లి దుఃఖానికి అంతులేదు. అల్లావుద్దీన్ చాలా దీనుడయి దిగుబువడుతూ కూర్చున్నాడు. ఏం చేయడానికి అతనికి తోచలేదు. అనుయ జరిగిన సంగతి, ఎవరికి తెలుస్తుంది..? ఎలా తెలుస్తుంది

५०

అల్లాక్ష్మీన్ అంగృతదీపం

తనను మోసగించిన అల్లాక్ష్మీన్ తు మరణదండన విధిస్తున్న రాజు.

ఏ క్షణంలోనయినా రాజభటులు అతన్ని వట్టుకుని, వధ్యశాలకు తీసుకుపో వచ్చు.

అల్లాను ఎన్నో విధాల ప్రార్థించుకున్నాడు, అల్లావుద్దీన్. ఈ లోగు మాంత్రికుడు, అద్యుతదీపం సహాయంతో ధన కనక వస్తువాహనాదులు నంపా ధించి, సుల్మాసున్న మెప్పించి, అతని కుమార్తెను వశం చేసుకున్నాడు. అయితే

అల్లావుద్దీన్ అద్భుతదీపం

సుల్తాను కుమారైకు అతనిపై ఇష్టంలేదు. ఆమె అల్లావుద్దీన్ నే తోడుకున్నది. మాంత్రికుడు వచ్చి, రోజు అనేక మాయమాటలు చెప్పి ఆమెను జిబంతం చేస్తున్నాడు. అఖునప్పటికీ, ఆమె లొంగలేదు.

“దిక్కులేనివారికి దేవుడే దిక్కున్నట్లు” ఆపదలో ఉన్న వారిని అల్లాతప్పకుండా ఆచుకుంటాడు. ఉన్న ట్లుండి, అల్లావుద్దీను మనసులోకి ఒక తోడున మెరుపులూ వచ్చింది. మాంత్రికుడు, తనచేతికి తోడిగిన ఉంగరం సంగతి సుచ్చకు వచ్చింది. వెంటనే ఆ వుంగరాన్ని చూచుకొని దాన్ని తన చేషులకో ఉచ్చారించాడు. వెంటనే చిన్న భాతం అతని ముందుకు వచ్చింది. మాంత్రికుడు ఎత్తుకొనిపోయిన మాయాదీపాన్ని తీసుకొని రమ్మని భూతాన్ని కోరాడు, అల్లావుద్దీను.

కానీ భూతం, ఆ వని చేయడం తనకు సాధ్యం కాదన్నది. “స్థాపి ఈ వని చేయడం నావల్లకాదు. ఎందుకంటే ఆ అద్భుతదీపంను ఆపచించికన్న చి ఒక మహాభూతం. నాకన్నా ఎతో పెద్దది. నాకంటే ఎన్నో రెట్లు మహిమకలాచి.” అని వాస్తవం చెప్పింది.

“అయితే, భూతమా! ఈ స్థితిలో నేనేం చేయాలి? నీవే ఏదో ఒక ఉపాయం చెప్పు. నీవుతప్ప నాకింకెవరూ తోడులేరు” అని వలుకుతూ అల్లావుద్దీను భూతాన్ని ఎన్నో విధాల ప్రార్థించాడు. అప్పుడాభూతం, “బాటూ! అయితే నేను నీకొక ఉపాయం చెబుతాను. మాంత్రికుడు ఆ మాయాదీపాన్ని నీ భార్యాసువుచిన భవనం దగ్గరికి నిన్ను చేరుస్తాను. నేను చేయగలిగిందల్లా అంతే!” అని చెప్పి ఆ మరుషుణంలోనే అల్లావుద్దీనును ఆ భవనం దగ్గరికి చేర్చి మాయమైపోయాడి.

అల్లాక్ష్మీన్ అమృతదీపం ।

ఆ సౌధం దగ్గరే అలావుద్దీను ప్చివాచిలాగా, అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వుండగా, మెడలోనుంచి అతని భార్య చూసింది. చాలా నుంతోపీంచి లోపలికి పెలిచింది. అల్లావుద్దీను, భార్యను ఆనందంతో కోగలించుకున్నాడు. పిమ్మట సంగతి సందర్భాలన్నీ అమె అతనికి చెప్పింది. రోజూ మాంత్రికుడు వచ్చి నిష్పంధిస్తున్నాడని కూడ తెలియజేసింది. అలోచించారు, “ఆ మరుసాదు మాంత్రి

మాంత్రికుడు ఎప్పచేలాగా అల్లాక్ష్మీన్ భార్యను పెట్టాడవని ఆవగటం;
ఎప్పుకొన్నట్లు నటించదం.

అల్లాప్రదీన అద్యతపిం

కుడు వచ్చి” ఎప్పటిలాగే తనను పెళ్ళాడమని నిర్వంధిస్తే అందుకు సుముఖంగా ఉన్నట్లు నటించి, అతనిని నమ్మింపజేయమన్నాడు. సుల్తాను కుమార్తెను వాడికి బాగా మద్యం తాగించి, వాడా మత్తులో ఉండగా మెల్లగా ఆ మాయాదీపాన్ని కాజేసి, తనకివ్వమని ఉపాయం చెప్పాడు, అల్లావుద్దిను. సరేనన్నది సుల్తాను కుమార్తె.

ఆ మరుసటి రోజు రోజుటిలాగే మాంత్రికుడు సుల్తాను కుమార్తె దగ్గరకు వచ్చి ఆమెను నిర్వంధించసాగాడు. అప్పుడు సుల్తాను కుమార్తె లేనిపోసి కపటప్రేమను నటిస్తూ అతనిముందు నాట్యం చేసింది. “ఒక్క వారం రోజులు గడువిస్తే తరువాత అతని వశమైపోతానని” నమ్మిటట్లు చెప్పింది. తరువాత అతనికి కాపలసినంత మేలురకం మద్యం పోసి అతనికి మత్తెక్కించింది. అంతట ఆ మాంత్రికుడికి బాగా కై పెట్టి, ఊగుతూ, తూగుతూ, ఆ తరుణిమణి మాటలు నమ్మి పడిపోయాడు.

అలాంటి తరుణం కోసమే కనిపెట్టుకొని ఉన్నాడు. అల్లావుద్దిను అప్పుడు. సుల్తాను కుమార్తె మాయాదీపాన్ని తెచ్చి అల్లావుద్దినుక అప్పగించింది అంతట ఒక ఏకాంత ప్రదేశానికి వచ్చి అల్లావుద్దిను, “అంతా ఆ అల్లా దయ!” అని అనుకుంటూ దీపాన్ని చేత్తే రుద్దాడు. తత్తణమే ఆ మహాభూతం ప్రత్యుత్సుమైంది. అల్లావుద్దిన్ దాన్ని చూసి, “ఓ భూతరాజమా! నేను పోగొట్టుకున్న దివ్య భవనం, దాన దాసీ జనం సకల భోగభాగ్యాలతో సహా నా భార్యను నా కప్పగించు

అల్లాష్ట్రీన్ అద్యుతదీపం

దీనావస్తలో ఉన్న నా తల్లిని కూడ క్షేమంగా ఇక్కడికి చేర్చు. నాకు మరణ దండన విధించిన సులాన్కు కసువిప్పు కలిగించి, ఎప్పటిలాగానే అతని దగ్గర అమూల్య వజ్రాలు వుండేటట్లు చేయి. అదే నేను నిన్నుకోరేది” అని అన్నాడు.

మరొక నిమిషంలో అల్లావ్స్ట్రీన్ ఎప్పటిలాగా నువ్వు భోగభాగ్యాలతో తులతూగసాగాడు, సులాన్ కుమార్తె కూడ మంచిదుస్తులు ధరించి అతనిదగ్గరికి చేరింది. తల్లిపైతం వాడిన తీగ, తిరిగి చిగురించి నట్లుగా ఎక్కుడలేని ఆనం దంతో అలా ముందు కూర్చుని, ప్రార్థన చేసుకుంటూ వుంది.

తరువాత అల్లాష్ట్రీన్ మహాభూతాన్ని పిలిచి, “ఓ భూతరాజా! నీకు భగవంతుడు అద్యుతశక్తులు ప్రసాదించాడు. అవి లోకానికి మేలుచేయడానికి కాని, ప్రజలకు హాని చేయడానికి కాదు. ఈ దుష్ట మాంత్రికుడి లాంటివాడి చేతుల్లో ఉంచే, వాడు తప్పకుండా ప్రజలకు అనర్థాలే కలిగిస్తాడు కాబట్టి నీవు తత్కణం వెళ్ళి ఆ మాంత్రికుడిని అతని అనుచరులను సంహరించి రా!” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

పిమ్మట ఆ మహాభూతం వికటాట్పోసం చేస్తూ, మాంత్రికుడున్న స్థలానికి చేరుకుని, పెద్ద కరవాలుతో వాడిశిరస్సును ఖండించి వేసింది. అలాగే నగరంలో రకరకాల వేషాలు వేసుకుని, చిత్ర విచిత్ర మాయలు చేస్తున్న వందలాది మంది మాంత్రికుడి అనుచరులనుకూడ మట్టుపెట్టి, అల్లాష్ట్రీన్ వద్దకు తిరిగి

ఆల్‌టెల్‌ అదృతదీపం

35

మహాభానికి విముక్తి కలిగించటం.

వచ్చింది. అలా తన కార్యం పూర్తి చేసుకొని వచ్చిన భూతంతో ఆల్‌టెల్‌ “ఓ భూతరాజా! ఇక నీకు విముక్తి ప్రసాదిస్తున్నాను. నీ ఇష్టమైన చోటికి వెళ్లి పోయి స్వేచ్ఛగా వుండు” అని చెప్పాడు.

అంతట ఆ మహాభాతం సంతోషంతో “చాలా సంతోషం! ఇన్నాళ్ళకు నాకి బందిఖానానుంచి విముక్తి కలిగించావు. అల్లా నీకెప్పణూ మేలుచేస్తాడు!”

56

అల్లాట్టిన్ అడ్చుతచీవం

అని దీవించి, మాయమైపోయింది. అంతవరకూ మాయలతో ఉన్న దీవం మామూలు దీపంగా మిగిలిపోయింది.

ఆ తరువాత సుల్తాన్ తన కుమారెద్వారా, ఇతరుల ద్వారా సంగతు లస్తి విన్నాడు. స్వయంగా అల్లాట్టిన్నను చూడడానికి వచ్చాడు. అల్లాట్టిన్, తన కుమారెతో సకలై శ్వర్యాలతో తులతూగుతూ వుండడాన్ని చూచాడు. సుల్తాన్ “సాయనా! అల్లాట్టిన్! ఇదంతా ఆ మాంత్రికుడు చేసిన మోసం. నేను ఇన్ను అపార్థం చేసుకున్నాను. నా కుమారుడి లాంటి సీకు మరణదండన విధించి, తీరని అపచారం చేసాను సాయనా! సమ్ము జ్ఞమించు” అని ఎన్నోవిధాల వేడుకున్నాడు.

అందుకు అల్లాట్టిన్ ఎంతో వినయంగా “తప్పు! తప్పు! మీరు శెడ్డ వారు. ఈ దేశానికి ప్రభువులు. ఇందులో మీ దోషమేమీ లేదు. మనకు కష్టం గాని, సుఖంగాని కలుగుతుంది అంతే అదంతా ఆ అల్లా లీలే కాని మరొకటికాదు. అందువల్ల మీరేమాత్రం విచారించకండి. ఆమూల్య వజ్రాలు తెందు యిప్పుడు మీ ఖజానాలోకి చేరి వుంటాయి. చూచుకోండి” అని పలికి సుల్తాన్కు నమస్కరించాడు.

సుల్తాన్ మహాదానందంతో అల్లాట్టిన్నను, తన కుమారెను దీవించి వెళ్ళిపోయాడు. సుల్తాన్ అనంతరం అల్లాట్టిన్, సుల్తాన్ అయ్యాడు. అతడు

అల్లాట్టీన్ అడ్డుతిపెం

[५]

87

ధర్మంగా పరిపాలన సాగిస్తూ, అందరి మన్మసలు అందుకుంటా తన భార్యతో నుఱంగా వున్నాడు. ఆప్పటినుంచీ ఆ ప్రాంతంలోకి మరే మాంత్రికుడు ఆడుగు పెట్టలేదు. ఏ మాయలు, మంత్రాలతో జనాన్ని మొసం చేయనుండేదు!

అల్లాట్టీన్ సుల్తాన్ అవ్వాడం. బార్యతో సుఖంగా వుండటం

మంత్రి దుర్జ్యధలు విని చెడిపోయిన మహారాజు !

పార్శ్వక దేశంలో జూమాన్ అనే భూభాగం ఒకటి వుండేది. దాన్ని ఒక రాజు పరిపాలిస్తున్నాడు. అతనికి అన్ని ఐక్యర్యాలు వున్నాయి. ఏ విధం గానూ కొరతలేదు. కాని ఎంతో కాలంగా ఆ రాజు కుష్ఠరోగంతో బాధపడు తున్నాడు. ఎందరో ఘన వైద్యులు దేశదేశాలనుంచి వచ్చి రాజుగారికి చికిత్సలు చేశారు. కాని, రోగం తగ్గకపోగా రోజురోజుకు వ్యాధి ముదురుతూ వచ్చింది. శరీరమంతా పుండు పడింది. తన ముఖం చూచుకోదానికి అసహ్యమనిపిస్తూ వచ్చింది రాజుకు. సభ తీర్చుదం, రాజోద్యోగుల నందర్మీ చూడడం మానేశాడు. ఎవరికి కనిపించాలన్న అతనికి సిగుగాను, అవమానకరంగానూ వుండేది. అందు చేత బహిరంగంగా కనిపించడం మానేశాడు రాజు. నానాటీకీ అతనికి దిగులెక్కు వయింది. తీరని మనోవ్యధతో బాధపడుతూ వచ్చాడు.

ఎందరు వైద్యులు వచ్చి ఎన్నిరకాల చికిత్సలు చేసినప్పటికీ యొరూ అతని కుష్ఠవ్యాధిని కుదర్చులేక పోయారు. చివరికా రాజు ఆళ వదులుకొని ఇక తనకు మరణం తప్ప గత్యంతరం లేదని అనుకుంటూ వున్న సమయంలో వృధ్య దయిన ఒక వైద్యుడు పరాయి దేశంనుంచి అక్కడకు రావడం తటస్థించింది. ఆ

అల్లక్కెన్ అదృతపిం

౩६

వైద్యదు మామూలు వైద్యదుకాడు. ప్రీయా, అరేబియా, టర్స్, గ్రీకు, లాచిన్, సిరియన్, హిబ్రూ మొదలయిన అనేక భాషల్లో ప్రాయటిన ప్రసిద్ధ వైద్య గ్రంథాలు పరించి, బౌపదుల తత్త్వాన్ని బాగా గ్రహించి, ఆనేక రహస్యాలు తెలుసుకున్న వైద్య శిఫామణి. అతనిపేరు డూబాన్. మహారాజు ఎంతో కొలంగా కుష్ఠవ్యాధితో బాధపడుతున్నాడని, ఎందరెందరో ఘనవైద్యాలు వైద్యం చేశారని, కాని ఎవరివల్లాకూడా వ్యాధి కుదరలేదని డూబాన్కు తెలిసింది. అతను రాజును సందర్శించి, “ప్రభా! మీకేమందులూ, ఒంటికి హూసుకునే లేపనాలు అక్కరే దు. నాకు అనుమతిస్తే కొద్దిరోజుల్లోనే మీ వ్యాధి నేను కుదురుస్తాను.” అని చెప్పాడు.

ఆది విని రాజు నిరాశగా తనలోతాను నవ్వుకొని “ఈ భిషగ్వరా! నన్ను మన్నించండి. ప్రపంచంలో వున్న పేరుమోసిన వైద్యలంతా నాకు చికిత్స చేశారు. కాని లాభం లేకపోయింది. నేను అన్నిటిమీద ఆళ వదులు కున్నాను. మన్నించండి.” అని తన నిరాశ నిస్పూహాలను వ్యక్తంచేశాడు. అప్పుడు డూబాన్ “అలాకాడు మహారాజా! నామాట వినండి. ఈ పరిస్థితులలో మీరు నిరాశ చెందడం సహజమే. ఈ ఒక్కసారి నన్నుకూడా ప్రయత్నించ నివ్వండి. అన్నిటికి ఆసర్వేశవరుడే వున్నాడు.” అని ఎన్నోవిధాల రాజుకు

47

అల్లాక ధీన్ అద్యాతదీపం

వచ్చిప్పగా చివరకు అతనిచేత విటిను చేయించుకోడానికి మహోరాజు సమై
భింబాడు.

హరాన్క అన్నివసతులు కల్పించిన రాజు

ఆల్కాష్టీన్ అద్వాతదీపం

41

ధూబాన్ ఉండడానికి అన్ని వసతులా రాజు కల్పించాడు. అంతట
దూబాన్ ఏవేవో మూలికలు తెచ్చి చూర్చాలు చేశాడు. బంతి ఆట ఆశ్చర్జేడానికి
పీలయిన ఒక కర్రను తయారు చేయించాడు. లోపలంతా దొల్లగా ఉండేటట్లు
చేసి మొదట్లో మాత్రం చేతితో పట్టకేడానికి పీలుగా తయారు చేయించాడు.
అలాగే ఒక కొయ్య బంతిని కూడా లోపల అంతా దొల్లగా ఉండేటట్లు తయారు
చేయించి ఆ కర్రలోను, ఆ బంతిలోను వివిధ మూలికలతో తాను తయారుచేసిన
చూర్చాన్ని పోయించాడు. పిమ్మట కర్రకు, బంతికి మూత వేయించి వాటికి
సన్న టి ఛెణ్ణలు పొడిపించాడు.

పిమ్మట మహారాజు దగరకు వెళ్లి “మహారాజా! ఓషధం తయా
రయింది. రేపటినంచే చికిత్స ప్రారంభిస్తాం. మీరు చేయవలసిన పని ప్రతి
రోజూ గుర్తంపై ఎక్కి స్వారీచేస్తూ వ్యాచమ స్థలానికి వెళ్ళాలి. అక్కడ
ఈ బంతిని కర్రతో కొడుతూ మీ శరీరం యావత్తూ బాగా చెముటు కారేంత
వరకూ ఆ విఫంగా లడాలి. ఈ రకంగా ఒక వారం రోజులు చెయ్యండి. అదే
మీకు వైద్యం!” అని చెప్పి తాను తయారు చేయించిన కర్ర, బంతి రాజుకు
అప్పగించాడు.

మనస్సులో పెద్ద నమ్మకం లేకపోయినప్పటికీ ప్రాకాలమీద ఉండే

ఆళతో రాజు సరేనని తల ఊపి, వైద్యుడు చెప్పిన విధంగానే మరుసటి రోజున గుర్రంపై బయలుదేరి వ్యాయామ స్థలానికి వెళ్ళాడు. దూబాన్ ఇచ్చిన బంతిని క్రైతో కొడుతూ అనేక గంటలనేపు అడాడు. అతని ఒడలంతా చెమటలు కారి పోయ్యాయి. ఆ విధంగా వారంరోజులపాటు చేసేటప్పటికి బంతిలో దూబాన్ ఇమిడ్చిన వనమూలికల చూర్చం కరిగిపోయి దాని సారమంతా రాజు చేతికి అంటు కున్నది. ఆ విధంగా అతని శరీరంలో ప్రవేశించి వ్యాధి మానిపోయేటట్లు చేసింది. వారం రోజులలో రాజు కుష్టరోగం యావత్తు ఘోర్తిగా తగ్గిపోయి అతను మామూలు మనిషి అయ్యాడు. ఇప్పుడతని దేహంమీద ఎక్కుడా పుండు లేదు. మచ్చకూడా లేదు. పైగా అతని దేహానికి ఎక్కుడలేని కాంతి వచ్చింది. నరనరాలకు, కండరాలకు బిలం చేకూరింది. రాజు ఆనందానికి అవధుల్లేవు. ప్రపంచంలో ఏ వైద్యుడికి సాధ్యంకాని ఈ మహా వ్యాధిని దూబాన్ సునా యానంగా తనకేమాత్రం శ్రమ కలగకుండా, ఏ లేపనాలు, అంగమర్దనలు లేకుండానే కుదిర్చాడని అతనికి ఎక్కుడలేని ఆశ్చర్యం కలిగింది.

రాజు సభ తీర్చాడు. తన రాజుఁడోగ్గులందరూ చూస్తూ ఉండగా, వైద్యుడు దూబాన్ను అక్కడకు పిలిపించాడు. “ఓ భిషగ్-రత్నమా! నీ కిదే వేఱి నమస్కారాలు! అద్యుతమైన నీ వైద్యంతో నన్న మామూలు మనిషిని

అల్లాక్ష్మీన్ అద్యవర్షిషం
 *******/

 చేసి నాకు ప్రాణదానం కావించావు. ఇందుకు ప్రతిష్టంగా నీకెన్ని ధనద్రవ్యాల్య
 లిచ్చినా నీ బుఱం తీర్చుకోలేదు. అయినప్పటికీ నాళక్కుయ్యనుసారం ఉడతా
 భక్తిగా నీకీ కానుకలు నమద్విష్టన్నాను. దయతో స్వీకరించండి,” అని పలికి
 దూబాన్నము ఉన్నతాసనంపై కూర్చుండబెట్టి వెలలేని రత్నాలు, బంగారు నాణాలు
 రాజిగాపోసి అమూల్యమైన వస్త్రాల్ఫరణాలతో అతన్ని గౌరవిస్తూ. అతని పాద
 లంటి నమస్కరించాడు రాజు. సభాసదులంతా ఆదృశ్యాన్ని చూచి పులించి
 పోయారు. “ఓ వైద్యశిఖామణి! నాకు తోచిన చిరుకానుకలు మీకు నమద్విం
 చాను. ఇకనుంచి మీరు ఇక్కడే ఉండండి. మీ నివాసాకిగాను ప్రత్యేకంగా
 ఒక దివ్య సౌధాన్ని ఏన్నాటు చేస్తున్నాను. అనేక సేవకులు మీకు ఒత్యం సేమలు
 చేస్తూ వుంటారు. రోజు వెయ్యి బంగారు నాణాల చొప్పన మీ భర్యులకు
 గాను మా రాజోద్యేగులు మీకు ముట్టచెబుతూ వుంటారు.” అని పలికి తన
 మంత్రిని చూచి తగిన ఉత్తర్వులు జారీ చేశాడు రాజు.

“ఓ ప్రజ్ఞాశాలీ! నేనేదో మిమ్మల్ని గొప్పచేశానని మీరనుకోకండి,
 మీరు నాకు ప్రాణదాతలు! మీరేకనుక అలా దేయనట్లుయితే నేనీపించంగా పూర్జ
 ఆరోగ్యవంతుడనై ఈ మహారాజ భోగాలు అనుభవించలేను కదా! కాబట్టి మీరు
 చేసిన మేలుకు ప్రత్యుషకారంగా ఏంచేసినా సంపాదు.” అని విన్నవించాడు రాజు.

మహారాజు మాటలువిని సభలో ఉన్న అనేకమంది పెద్దలు ఎంతగానో మెచ్చుకున్నారు. ‘నిజానికి అతను చేసిన మేళకుగను మహారాజు కావించిన గౌరవం ఏంత గొప్పది కాదు.’ అన్నారు కొందరు. ‘భయంకరమైన కుష్టు

ఎప్పటిలాగా మహారాజును ఆరోగ్యంతుటి చేసినందుడు ధనరాసులు, కానుకలు ఇచ్చినరాజు.

అల్లక్కిదీన అప్పుతప్పిం

[]

4.

రోగంతో కృంగిపోతున్న మహారాజును ఎప్పటిలా ఆనోగ్యవంతుడైనే చేసి రక్షించి నందుకు ఆ వైద్యోత్తముడికి ఏమిచ్చినా నరిపోదు! ’ అని అన్నారు చాలామంది. మొత్తంమీద అందరూ డూబాన్నను ఎన్నోవిధాల పొగిచాడు. ‘ఆతను సాక్షిత్తు ఆ సర్వేశ్వరుడు పంపిన ధన్యంతరే! ’ అని అనుకున్నారు అంతా.

అయితే ఇలాంటి ధనద్రవ్యాలు, గౌరవ సత్కారాలు ముక్కు, ముఖం తెలియని పరాయి దేశభూతైన వైద్యుడు పొందడం చూచి ఆసూయి పడినపాటు కూడా లేకపోలేదు. అది సహజం. డబ్బు, పదవి, కీర్తి ఎంతటి పారికయునా ఈర్ష్య పుట్టిస్తాయి. ఏది లోకరీతి. ముఖ్యంగా రాజు చగ్గవ ఉండే ప్రథానా మాత్యుడు అందరికంచే ఎక్కువగా ఆసూయిపడటం మొదటపెట్టాడు. ఆసూయ అనేది మహాచెడ్డది. అది మనస్సులో మొలకెత్తకుండా ఉండాలేకాని. ఒకసారి మొలకెత్తితే అది విషవృక్షంలాగా అంతకంతకూ పెరిగి పెద్దాచై ప్రేష్ట పాట కొనిపోయి ఒక మహావృక్షంలాగా తయారవుటంది. అప్పుడు దాన్ని నరికిపేయ డం ఎవరివల్లాకాదు. మంత్రి మహారాజు చెవిదగ్గవ చేరి, వైద్యుడు డూబాన్నపట్ల తనకుగల ఆసూయను, ద్వేషభావాన్ని అదేవనిగా వెళ్గుక్కుతూ వచ్చాడు. “మహారాజా! మీరేమైనా అనుకోండి ఆ వైద్యుడు మీకు అసాధ్యమైన రోగాన్ని కుదిర్చినమాట నిజమే. అయితే అంతమాత్రం చేత ఆతనికి మన్మధనాగారం

సుంచి రోజూ ఇంత ధనం వంపించడం, ఎవరికీ పొందశక్యంకాని గౌరవమర్యాదలు అతనికి లభింపజేయడం నాకు నచ్చలేదు. మీ హితవుకోరే వాణ్ణి గనుక మీకు చెపుతున్నాను. ఈ డూబాన్ ఎక్కుడో పరాయి దేశంనుంచి వచ్చినవాడు. మనకు ముక్కు, ముఖం తెలియని అపరిచితుడు. ఆలాంటివాడితో మీరింత చనువుగా స్వేచ్ఛగా మెలగడం మంచిదికాదు. నాకతనినై ఏదో అనుమానం కలగుతున్నది. మీ శత్రువుతెవరో దురాలోచన చేసి ఉపాయంగా ఇతణ్ణి మీ దగ్గరకు పంపించారేమోనని నా అనుమానం. మొదట నమ్మకం కలగడానికి ఏదో మేలు చేసినట్లు నటేంచాడు. అలా ఉండి ఉండి ఎప్పుడో ఉపాయంగా మీ ప్రాణాలు తీస్తాడు. ఇందులో సందేహంలేదు.” అని చెప్పాడు.

మంత్రి మాటలు వినగానే రాజకు మొదట ఎక్కుడలేని ఆగ్రహం కలిగింది. “మంత్రివర్య! ఏమిటీ పిచ్చి మాటలు? నాకు ద్రోహం తలపెట్టడానికి వచ్చిన వాడైతే, మహా వ్యాధితో చావుకు స్థిరమై ఉన్న నన్ను ఎందుకు బ్రతికిస్తాడు? మీ మాటలు నేనెంత మాతం చిక్కసించను.” అని తిరస్కరించారు.

కాని మంత్రి వైభరి వూరలేదు. అతను అదేపనిగా డూబాన్ పై లేనిపోసిని ఆరోపణలు చేస్తూ రాజు మనస్సులో విషబీజాలు నాటుతూ వచ్చాడు. ‘తినగ తినగ్గు వేమ్ము తియ్యనుండు’ అను సామేతగా, క్రమేణ మంత్రి విషపు

అల్లాష్టిన్ అద్వాతపిం

మాటలు రాజుకు తలకెక్కాయి. దూఢాన్ పై అతనికి ఆసుమాను చ్చాపియి.

నాటినుంచీ అకారణంగా ఆ వైద్యితముడిపై వగను పెంచుకొని, రోడ్లు అతనికి పంసే ధన్యదవ్యాలు ఆపుచేయించాడు. అతని భోజనానికి సరిచోయేటప్పు నెలకు వేయి బంగారు నాటాలు మాత్రమే పంపుతూ వచ్చాడు.

దూఢాన్ అనేకసార్లు రాజును సందర్శించి ‘తనపట్ల ఆగ్రహం ఎందుకు కలిగిందో, తాను చేసిన నేరం ఏమిటో చెప్పుమని’ అట్టిగాడు. రోజులు, వారాలు, నెలలు గడిచిపోయాయి. రాజు తనను ధానం చెప్పలేదు. రోజులు, వారాలు, నెలలు గడిచిపోయాయి. రాజు తనను విరాదరణ చేయడానికి కారణం ఏమిటో ఎంత ఆలోచించినా దూఢాన్ కు బోభపడ లేదు. చివరకు నిత్యం రాజు ప్రకృత ఉండే ప్రధానమాత్యుడు మెచలయిన వారు తనపై ఏవో లేనిపోని నిందారోపణలు చేసి తయనకు దుర్బ్రాచల చేస్తారాజు మనస్సును పెడమార్గం పట్టించారని గ్రహించుకున్నాడు. ‘అప్పు: ప్రభువుల ఆగ్రహానుగ్రహాలకు కారణాలుండవు: ఎందుకు వారికి ఎక్కువేసి అభిమానం కఱగుతుందో మరు క్షణంలో ఎందుకు కోపం వస్తుందో తెలియదు.’ అపారమయినన జ్ఞాన సంపదగల వైద్యితములు దూఢాన్ కు ఈ విషయం తెలియకపోలేదు. అతను ఆ భగవంతుటో ప్రార్థిస్తా కాలం గడపసాగాడు. అంతట రాజు క్రమేణ అతనికి దినట్టును పంపడంకూడా మానివేళాడు. దాంతో ఎమరూ పొందని గౌరవ సన్మానాలు పొయిన

అల్లాష్టీన్ ఆదృతదీపం

డూబాన్ చివరకు కడుపునిండా తిండికూడా నోచుకోక దుస్థితిని అనుభవించవలని
వచ్చింది. అయినా ఆప్టటికి మంత్రి, ఏ తణంలోనో డూబాన్వల్ల ముహూర్త
ముంచుకొస్తుందని ఎప్పటికప్పాడు రాజును హేచ్చరిస్తానే ఉన్నాడు.

“మహామంత్రి! నీవెన్ని చెప్పినా నాకెందుకో డూబాన్ అంటే మన
స్పులో అభిమానం కలుగుతూనే ఉంది. నాకు ప్రాణదానం చేసినవాడికి నేను
ప్రత్యుషకారం చెయ్యకపోగా ఇలాంటి దుస్థితిలో వడవేళాను. ప్రాణం కంటే
విఱవయినది ఈ లోకంలో మరేది లేదుకదా!” అని ఆన్నాడు రాజు.

“సిజమే మహారాజా! మీరు చెప్పింది సత్యమే! కాని నేను దూరం
లోచించాను. ఎవరో మనక్కత్తువులు ఇతణ్ణి మీమై ప్రయోగించారు. ఇందులో
ఎంత మాత్రం సందేహం లేదు. డూబాన్ అభ్యున్నతిని చూచి ఈర్ష్యతో నేనీ
మాట చెప్పడంలేదు. ఈ వైద్య శాత్రుంలో సాటిలేని నిపుణుడు. ఇలాంటివాడు మిమ్మల్ని
ఏ తణంలోనయినా మూలికా సహాయంతో మీ ప్రాణాలు తియ్యవచ్చు. కాబట్టి
తత్త్వం ఇతని పిడ వదిలించుకోవడం ఉత్తమం. వెంటనే ఆలసించక డూబాన్కు
మరణ దండన విధించండి!” అని ఆన్నాడు మంత్రి.

అల్లాంధ్రీన అష్టవ్యాతదీపం

49

రాజు ఆలోచించాడు. మంత్రి చెప్పింది నిజమేనని తోచిందతనికి.

తక్షణం భటులను వంపించి దూబాన్నను పిలిపించాడు. అతనికి మరణదండన విధిస్తున్నట్లుగా ప్రకటించాడు. నిరపరాధి అయిన వైద్యుడు ఆ మాట విని నిలు వునా సీరైపోయాడు. కొంత సేవటివరకూ అతని నోట మాటరాలేదు. మూర్ఖ వచ్చినంత పనైందతనికి. తర్వాత మెల్లగా ఎలాగో తెప్పరిల్లుకొని “ఏమిటి ప్రభూ మీరనేది! మిమ్మల్ని హర్ష ఆరోగ్యవంతుణి చేసి మీ ప్రాణాలు కాపాడి నందుకు మీరిచ్చే ప్రతిఫలమా ఇది! నేను చేసిన నేరం ఏమిటి? నా తప్పేమిటి? చెప్పండి ప్రభూ! నేను నిజంగా నేరస్తుణ్ణి అయితే, దానికి విచారణ జరిపి, న్యాయంగా మీరే ఇక్క విధి స్తే నేను దాన్ని సంతోషంగా స్వీకరిస్తాను” అని ప్రార్థించాడు దూబాన్.

రాజు అతని మాటలు వినిపించుకోలేదు. “నీకు నేను కారణం చెప్పాల్సిన అవసరంలేదు. మరణశిక్ష తక్షణం అనుభవించ వలసిందేనీవు. కారణాలు, న్యాయ విచారణలు, నాకు అక్కురలేదు. ఇదే నా ఆఙ్గి! దీనికి తిరుగులేదు.” అని రాజు ఖండితంగా పలికాడు.

రాజు ఇలా అన్యాయంగా, తనకు మహోవకారం చేసిన వైద్యుడికి మరణశిక్ష విధించడం సఫానుదులందరికి ఆళ్ళర్యం కలిగించింది. “ఇదేమి న్యాయం!

రాజు దూబాన్కి మరణతిక్క విధించడం అందరికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

ఇదెక్కడి తీర్చు?" అని అంతా ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు. ఒక్క ప్రభావ మాత్యుడుతప్పి అకారణంగా దూబాన్కు మరణదండన విధించినందుకు రాజో ద్వ్యాగులతో సహా పొరులంతా విచారంలో మనిగిపోయారు. ఎన్నో విధాల దూబాన్ వేడుకున్నప్పటికీ, కరినాత్ముదయిన ఆ రాజు మనస్సు కరగలేదు. ఇక తనకు

అల్లాకిట్టిన్ ఆద్వయదీపం

చావు తప్పదని గ్రహించి దూబాన్ “అయితే మహాప్రభూ! నాదొక చిన్న కోరిక.
ఒకసారి నా న్వస్తులానికి వెళ్లి నా భార్య, బిడ్డలను కొర్కెరా చూచుకొని వస్తాను.
నా అనంతరం జరుగవలసిన అంత్యక్రియలు మొదలైన అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకొని
వస్తాను. కనీసం ఇంద్రకైనా అనుమతించండి.” అని రెండు చేతులూ యొక్క
ప్రార్థించాడు.

వై ద్వయిసి కోరికను మన్మించి రాజు అతణ్ణి భటులకు అప్పగించి, కట్టు
దిట్టమైన ఏర్పాటు జాగ్రత్తగా అతణ్ణి న్వస్తులానికి తీసుకొని వెళ్లి మళ్ళీ
తీసుకొని రఘుని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆ ప్రకారంగానే దూబాన్, రాజుభటుల రక్షణలో తన దేశానికి వెళ్లి
భార్య బిడ్డలను చూచి రోదిస్తూ విషయమంతా వారికి వివరించి రాజుజ్ఞ ఉల్లం
ఖించరానిదని, తన చావు తప్పదని తెలియజేశాడు. తన తర్వాత జరుగవలసిన
ఏర్పాటున్న భార్య బిడ్డలకు నివేదించాడు. ఎన్నో ఏండ్రుగా తాను సేకరించి
ఉంచిన వివిధ భాషలలోని పురాతన వైద్య గ్రంథాలన్నీ ఒక మూటగట్టి తనతో
పొటు తీసుకొని రాజుభటుల పెంట మరల రాజు సమక్షానికి వచ్చాడు. అప్పుడు
నగరమంతా కోలాహలంగా ఉంది.

దూబాన్కు మరణదండన అమలుపరిచే రోజున ఎక్కుడెక్కుడి జనం

ఆ వింత చూడడానికి నగరానికి తరలి వచ్చారు. రాజు ఎదుట మోకరిల్లి దూబాన్, తాను తెచ్చిన మూటపిప్పి ప్రాచీన వైద్యగ్రంథాలన్నీ రాజుగారిముందు పెట్టాడు. “మహాప్రభో! మరణికి అనుభవించేవాళ్లే ఆఖరికోర్కె ఏమిటని అందరూ అడుగుతారు. అయితే అడగడానికి నాకే కోరికాలేదు. కానీ ఒకగృహే నా మనవి. ఇప్పీన్నీ వైద్యగ్రంథాలు. చాలా పురాతనమైనవి. తెలిసిన పండితులు వీటిని చదివి రకరకాల వ్యాధులకు చికిత్పలు చేసుకోవచ్చు. అంతేకాదు మహారాజా! వీటిల్లో అతి ప్రాచీనమైన తాళపత్ర గ్రంథం ఒకటి ఉంది. అందులోని విషయాలు ప్రపంచంలో మరెక్కడాలేవు. చాలా అమూల్యమైన గ్రంథం అది. మీరా గ్రంథాన్ని మీవద్ద భద్రంగా అట్టిపెట్టి ఉంచుకోండి లోకానికి మేలుచేసిన వారవు తారు. అంతేకాదు ప్రభూ! తలారి నాతల నరికేటప్పుడు అది వెళ్లి వళ్ళెరంలో పడేటట్లు నాముందు ఒక వళ్ళెరం ఉంచండి. ప్రాణంలేని ఆ శిరస్సు ప్రాణంతో ఉన్న మనిషిలాగా మీతో మాట్లాడుతుంది. మీరెలాంటి ప్రశ్నలడిగినా ఆన్ని తీకి సమాధానాలు చెప్పతుంది. మరొక ముఖ్యమైన విషయం మహారాజా! ఆ తాటాకుల పుస్తకంలో ఎన్నిదవ పుటలో ఎనిమిదవ పంక్తి చదవమని నా ప్రార్థన! అది చదివితే మీతు అద్భుతమైన విషయం తెలుస్తుంది.” అని పలికి దూబాన్ సర్వే శ్వరుడైన ఆ అల్లాను ప్రార్థించుకోవడం మొదలుపెట్టాడు.

ఏమిటే చిత్రం? వృద్ధవైద్యుడు దూబాన్ ఇలా నిబ్బరంగా మాట్లాడడ

అల్లాట ద్వితీయ ఆద్యతదీపం

[7]

58

మేమిటి? ప్రాచీన వైద్య గ్రంథాలన్నీ రాజుకు అప్పగించడమేమిటి? అతి పురాతన మైన ఆ తాళపత్ర గ్రంథం ఏమిటి? దానిలోని ఎనిమిదవ పుటలో, ఎనిమిదవ పంక్తిలో ఏం వ్రాసి ఉన్నది? అంతా ఎంతో వింతగా ఉన్నదే! అని ప్రజలందరూ వేయి కళ్ళతో ఎదురుచూస్తూ ఉన్నారు.

మరణశిక్ష విధించడానికి ఏర్పాటున్న వూర్తి అయ్యాయి. డూబాన్ కోరినట్లుగూనే తలారి అతని తల తెగవేసినప్పుడు అది పణ్ణుంలో పడేటట్లుగా అతని ముందు ఒక పశ్చేరం ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. రాజు సింహాసనంపై కూర్చొని ఉన్నాడు. నౌరులంతా సంబ్రమాశ్చర్యాలతోను, అలాగే బిషష్ట వద నాలతోను ఏం జిరుగుతుందోనని కనులు ఇంతింత చేసుకొని చూస్తూ వున్నారు, రాజుకుకూడా డూబాన్ చెప్పిన మాటలు ఎంతో కుతూహలం కలిగించాయి. తాళ పత్ర గ్రంథంలో ఉన్న విచిత్రం ఏమిటో తెలుసుకోవాలన్న ఆనక్తి, ఆరాటం ఆతనికి అంతకంతకూ అధికమవుతూ వచ్చింది. ఆ తాటాకుల పుస్తకం చేత పట్టు కున్నాడు. వెంటనే తలారి తన ఇడ్డంతో ఒక్కవేటు వేసి డూబాన్ శిరస్సును ఖండించి వేళాడు. ముందుగా ఏర్పాటు చేసినట్లుగూనే తెగిన ఆతల వెళ్లి ముందున్న పశ్చేరంలో పడింది. వెంటనే అది ప్రాణం వున్న మనిషిలాగా కళ్ళతెరిచి చూచి మాట్లాడడం మొదలు పెట్టింది. “తాళపత్ర గ్రంథం విప్పి

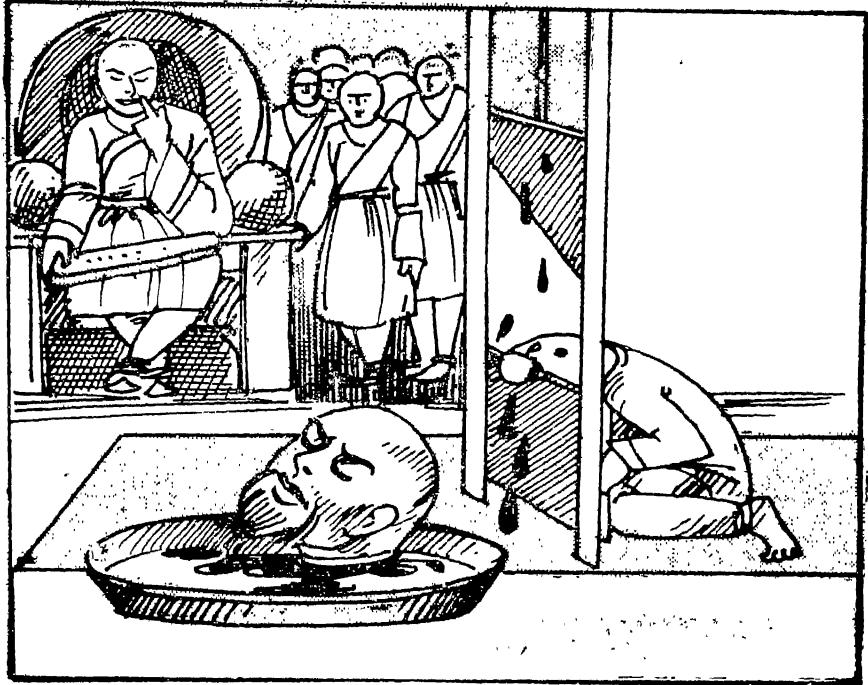
చూడండి మహారాజా! అందులో ఉన్న విషయం ఏదో చదివి గ్రహించండి.”
అని అన్నది మొండెంలేని ఆ శిరస్సు.

జనమంతా ఆశ్చర్యపోతున్నారు. తెగిపడిన తలకు ప్రాణమేలా వచ్చిందా అని, ఎలా మాట్లాడుతున్నదా అని నిర్వాంతపోయారు. శిరస్సు చెప్పి నట్లుగానే తాళపత్ర గ్రంథం చేతబట్టుకొని పుటలు తిరగేయడం మొదలు పెట్టాడు రాజు. కాని అపి ఒకదానికొకటి ఆతుక్కొని ఉండడంవల్ల ఎంతకూ రాలేదు. అప్పుడు రాజు వేఱు నోట్లో పెట్టుకొని ఉమ్మితో తడిచేస్తూ, తాటాకులను తిరగ వేయడం మొదలుపెట్టాడు. ఆ విధంగా ప్రతిసారి నోట్లో వేఱు పెట్టుకొని ఉమ్మితో తడిచేస్తూ తాళపత్రాలు జాగ్రత్తగా తిరగవేయసాగాడు. ఆయితే ఏ పుటలోనూ అతనికి ఎలాంటి ఆక్షరాలు కనిపించలేదు. అంతట ఆ రాజు మతి పోయినట్లండి ఎనిమిదవ పుటపరకు వచ్చాడు. అందులోనూ ఏమీ ఆక్షరాలు లేవు. అలాంటప్పుడు ఇక ఎనిమిదవ పంక్తి ఎక్కుడుంటుంది?

విషయమేమిటీ అంటే - ఆ తాళపత్ర గ్రంథం అంతా విషంపూసి ఉంది. అందులో ఏ ఆక్షరాలు లేవు, పాడులేవు. దట్టంగా కొలకూట విషం హసి ఉన్నందువల్ల తాటాకులన్నీ ఒకదాన్నాకటి ఆతుక్కొని ఉన్నాయి. ఆ కారణం వల్లనే రాజు వెంటనే వాటిని తిరగేయలేక పోయాడు. ప్రతిసారి తన

అల్లాటప్పీన్ అద్యతదిషం

వేలు నోట్లో పెట్టుకొని ఉమ్మితో తడిచేస్తూ తాళపత్రాలు తిరగేస్తూ ఉన్నందువల్ల
క్రమేణా విషం రాజు శరీరం లోపలికివెళ్లి అతనికణ్ణ తిరగడం మొదలుపెట్టాయి.
తను ప్రాణాలు కోల్పోనున్నట్లు రాజు గ్రహించాడు.

మళ్ళి అతనితో “చూచారా మహారాజు ఉపకారం చేసినవారికి

అపకారం చేసిన ఫలితం ఇది” అంటున్న తగిన

అంతట డూబాన్ శిరస్సు మళ్ళీ అతనితో “మహారాజా! చూబారా! మహాపకారం చేసిన వ్యక్తికి అకారణంగా మరణదండన విధించిన ఫలితం ఇది! ఆ భగవంతుడు ఎవరికి ఎప్పుడూ అన్యాయం చేయడయ్యా! ‘చేసుకున్న వారికి చేసుకున్నంత!’ ఎవడుచేసిన పాపాన్కి తగిన శిక్ష వాడే అనుభవించేటట్లు చేస్తాడు ఆ అల్లా! తమరు తెలుసుకోవలసిన సత్యం ఇదే! అపకారికైనా ఉపకారమే చెయ్యాలిగాని ఉపకారియి అపకారం చెయ్యడం గొప్పకాదు. ఇదే ఆ భగవంతుడు చెప్పే నీతి!” అని పలికి డూబాన్ శిరస్సు మాట్లాడడం మానిషేసింది. అప్పుడే దుర్మార్గాన్ని ఆ రాజుకూడా విషం హర్షిగా తలకెక్కి ప్రాణాలు వదిలి పెట్టాడు.

అల్లాక్షీన్ ఆడ్చుకపీపం

57

రాగి పొత్రలో రాక్షసుడు

హర్వ్యకాలమందు ఒక గ్రామంలో ఒక జాలరి ఉన్నాడు. అతను చాలా పేదవాడు. రోజూ దగ్గరలో వున్న సముద్రానిఁ వెళ్లి చేపలు పట్టుకుని దాంతో జీవించసాగాడు. కాని ఎన్నో ఏండ్లు గడిచినా అతనికి పొట్ట నిండ్రిధమే కష్టమైపోతుంది. నిత్యం ఆ భగవంతుణ్ణి ఎన్నో విధాల ప్రార్థించేవాడు తనను భాగ్యవంతుణ్ణి చేయమని. అయినా దేవుడు అతనిమొర ఆలకించలేదు. అతని దుర్ఘట దారిద్ర్య బాధలు తప్పలేదు.

ఈలా వుండగా ఒకరోజు జాలరి మామూలుగా వల, మున్నగునవి తీసు కుని సముద్రం దగ్గరికి వెళ్లాడు. భగవంతుణ్ణి ధ్వనిస్తూ వల విసిరాడు. కాని ఒక్క చేపకూడా పడలేదు. అలా ఎన్నోసార్లు వలవేసాడు. కాని ప్రతిసారి అంతే. గంటలు గడిచిపోతున్నాయి. సాయంకాలం దాకా జాలరి అలావల విను రుతూ, తన దౌర్ఘాగ్యంతో పోరాదుఖునే ఉన్నాడు. అతని చేతులు నొప్పులు పుట్టాయి. వినుగు వచ్చింది. “భగవంతుడా ఏమిటి నాకీ పరీక్ష. ధన ద్రవ్యాలు ఎలాగూ నాకు ప్రాప్తంలేదు. నా దరిద్రం ఇంతే ఆనుకున్నాను. కాని మామూలుగా లభించే కొద్దిపొటీ చేపలుకూడా ఇంతవరకు నా వలలో పడలేదేసినేను సంపాదించేదెలా? నాకీ రోజు గడిచేది ఎలాగో?” అని అన్నివిధాల ఆ పేద జాలరి విచారించసాగాడు.

ఆ విధంగా ఎక్కుడలేని నిరాశ, నిస్పృహలతో క్రుంగిపోయి జాలరి, దీనంగా దిగులుగా విసరలేక, విసరలేక వలవిసరగా, ఆప్మచు అతని వల చాల బయవుగా తగిలింది. జాలరి ఆళతో వల బయటకు తీశాడు. ఆళ్లర్యం! చేస లకు బదులుగా, ఒక పెద్ద రాగిపాత్ర ఆ వలలోకి రావడం అతనికి కనిపించింది. ఆ పాత్రనిండా భనం ఉండవచ్చు. లేదా రత్నాలతో నిండివుండవచ్చు. నాఅదృష్టం

ఆ పాత్రనిండా భనం సుండవచ్చని ఆళతో ఆలోచించుకుంటున్న జాలరి

అర్పణీన అష్టవ్యాప్తిపం

53

ఎలావుందో! అని ఆలోచించుకుంటూ ఎంతో ఆళతో ఉన్న దాని మూత దీయ శాసనికి ప్రయత్నించాడు. అయితే పాత్ర మూత ఒక వట్టాన రాలేదు. గట్టిగా ఖిగించి ఉంది. అప్పుడు జాలరి తన మొలలోని క త్రి తీసి పాత్ర మూతనుకోసి వేశాడు.

ఆ జాలరి మూతతీముగానే పాత్రలోపల్నుంచి పొగ వచ్చింది. అది అంతకంతకూ పెద్దదై, సముద్రతీరమంతా వ్యాపించింది. జాలరికి ఏమీ తోచ లేదు. అలాగే చూస్తూ కొంచెంసేపు నిలుచున్నాడు. అప్పుడు ఒక బ్రిహ్మండ మయిన రాక్షసుడు ఈ పొగలోనుంచి బయటకు వచ్చి జాలరిముందు నిలబడ్డాడు. జాలరి భయంతో గజగజ వణికిపోయాడు. దూరంగా వెళ్లి నిలుచున్నాడు, పారి పోవాలని అనుకున్నాడు కానీ అమితభయంవల్ల అతను బిక్కు అడుగు కూడా ముందుకు వేయలేకపోయాడు.

సముద్రంలో ఉండే రకరకాల భయానకమయిన జంతువులను హాచిన వాడు కావడంవల్ల జాలగి కొంచెంసేపటికి తెప్పరిల్లకున్నాడు. ధైర్యం తెచ్చుకుని నిలబడ్డాడు. అప్పుడా రాక్షసుడు “సాలోమన్! ఈ మహానీయదేవతా! నన్ను ఉమించు. నీ ఆజ్ఞకు భిన్నంగా నేను ఎప్పుడూ ప్రపథర్థించను సాంఘికి!” అని బిగ్గరగా ప్రార్థన చేశాడు అది వినిజాలరి “ఈ రాక్షసరాజా! నీకోరిక ఏమిటి? మహానీయుడైన సాలోమన్ గతించి ఇప్పటి వద్దనిమిది వందల సంవత్సరాలైంది

४०

అల్లాఁ టీన్ అమృతదీపం

ఆసలు నీవీ రాగిపాత్రలో ఎలా బంధించబడ్డావు? నీ చరిత్ర యావత్తూ నాకు చెప్పు” అని అన్నాడు.

“నా చరిత్రతో నీకెందుకు? నీవు నన్ను గౌరవించాలి. లేకపోతే నిన్ని ప్పుడే చంపేస్తాను” అని బెదిరించాడు రాజునుడు.

జాలరి ఏ మాత్రం భయపడకుండా “నిన్ను ఈబంధిభానా నుంచి విముక్తి చేశాను నీకు ఉపకారం చేసిన వాడ్చు చంపుతావా?” అని అడిగాడు.

“అవును. అదినాకు జ్ఞాపకం వుంది. కానీ ఆ ఉపకారం నీ ప్రాణాలను కాపాడలేదు. నిన్ను అందరిలా చంపను. ఏ రీతిగా చంపమంటావో కోరుకో. నీవు కోరుకున్నట్టే నీ చావు సంభవిస్తుంది.” అన్నాడు రాజునుడు.

“ఉపకారం చేసినందుకు ఇదా ఫలితం?” అని అడిగాడు.

“ఏం చేయమంటావు. దయచూపడం నాకు అలవాటులేదు. నా చరిత్ర వింటే ఆ విషయం నీకే తెలుస్తుంది” అనిపలికి రాజునుడు తన కథ చెప్పసాగాడు.

“నేను సర్వేశ్వరుడ్దీ ధిక్కరించే పాపాత్మణ్ణి. తక్కిన రాజునులంతా సాలోమన్ అధికారానికి లోబిటి ప్రవర్తించి వచ్చారు. నేను మాత్రం అలా చేయక ఆయన ఆజ్ఞ ధిక్కరిస్తూ వచ్చాను. సాగిర్ అనే మరో రాజునుడు

అల్లాట్టున్ అచ్చుతదీపం

[8]

81

మొదటి వందసంవత్సరాలలో నన్న బంధవిముక్తి చేసినవారిని
అమిత శాగ్యమంతునిగా చేస్తాను.

కూడా నాలాగే సాలోమన్నని ఎదిరించాడు. అప్పుడా చక్రవర్తి నాటై పగబూని తన మంత్రులద్వారా నన్న తన అదుషులో పెట్టుకోడనికి చాలా విధాల ప్రయు త్రీంచాడు. ఎంతచేసినా దావూదు కుమారుడైన ఆ సాలోమన్ చక్రవర్తికి నేనులొంగలేదు. అప్పుడాయన ఆగ్రహించి ఈ రాగిపాత్రలో నన్న బంధిగాచేశాడు.

పాత్రమైన సీసపు మూత బిగించాడు. సర్వేశ్వరుడి పేరుతో వున్న రాజముద్రికను దానిపై ముద్రించి నన్ను ఈ సముద్రంలో పారేయించాడు. మొదటి వంద సంపత్పురాలలో నన్ను ఎవరు బంధవిముక్తి చేస్తారో వారిని అమిత భాగ్య వంతులుగా చేస్తానని, అలాగే వారి కుటుంబంలోని వారి నందరిని ధనవంతులుగా చేస్తానని సేను మాట ఇచ్చాను. కాని ఎవరూ నన్ను బంధవిముక్తాణి చేయలేక పోయారు. మొదటి వంద ఏండ్లు వృధాగా గడిచి పోయాయి. ఆ తరువాత నన్ను విడిచి పెట్టేన వాడికి అన్ని సంపదలూ సమకారుస్తానని మాట ఇచ్చాను. కాని రెండువందల ఏండ్లు కూడా నిష్టలంగా గడిచి పోయాయి. అటు పిమ్మట మూడో శతాబ్దింలోనేనా నన్ను విడుదల చేసినవారిని చక్రవర్తిగా చేస్తానని, వారికొలువులో వుండి అన్ని కోరికలూ తీరుస్తానని వాగ్దానం చేశాను. అయినా ఆశతాబ్దం కూడా అలా వృధాగా గడిచిపోయింది. అలా అంతలేకుండా నిర్ఘంథంలో ఉండడంపట్ల నాకు ప్రతి ప్రాణమీద చెప్పేలేని ఆగ్రహం వచ్చింది. ఇక నన్ను ఎవరు విడుదల చేసినానరే వారిని పట్టి చంపి తీరాలని నిశ్చయించుకున్నాను. అదీ విషయం కాబట్టి నీవుఇష్టుడు నాకు బంధవిముక్తి కలిగించినా నిన్ను సంహరించడం భాయం” అని వివరంగా తన చరిత్ర యావత్తూవినిపించాడు. రాక్షసుడు.

జాలరి ఎన్ని విధాల ప్రార్థించినా, ఎంతగా మొత్తుకున్న వేడినా ఆ రాక్షసుడు వినిపించుకోలేదు. అప్పుడు జాలరి ఆలోచించాడు. అన్నద్దికి

అల్లాక్కిన్ అడ్డురదీపం

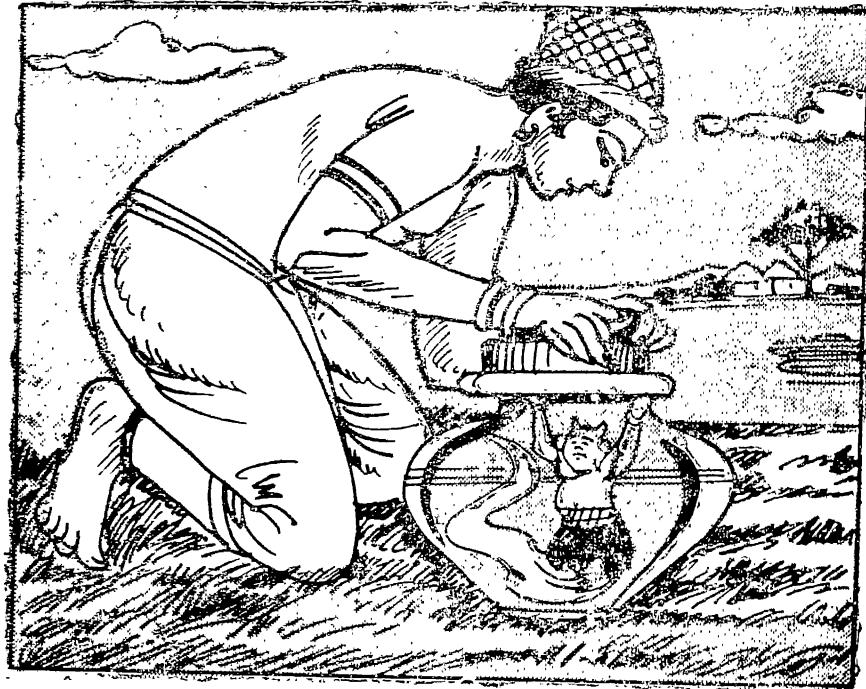
63

ఫకొరం చేస్తే ఇలాంటి ఫలితమే కలుగుతుందని పాముకు పాలు పోసి పెంచితే అది కొటువేయక మానవని గ్రహించాడు. ఈ మూర్ఖుడితో ఎంతవాదించినా, వాడ్ని ఎంత వేడుకున్నా లాభం లేదనుకుని రాగిపాత్ర మూత్రపై ఉన్న సాలో మన్ ముద్దలో గల భగవంతుని నామం పరిష్కార “దేవునిసాక్షిగా నిన్నాక ప్రశ్న అడుగుతాను బదులు చెప్పు. ఆ పిమ్మట నీవు నన్ను నీ ఇష్టం వచ్చిన రీతిలో నన్ను నంహకరించవచ్చు.” అని అన్నాడు.

భగవంతుడి నామం ఉచ్చరించడంతో రాక్షసుడు మిక్కెలి భయకంపితు ఉయినాడు. “అడుగు. నీ ఇష్టమైన ప్రశ్న అడుగు. వెంటనే సమాధానం చెబుతాను.” అన్నాడు రాక్షసుడు.

“భగవంతునిసాక్షిగా ఒక విషయం నాకు చెప్పు. నీ ఆకారం చూడటాటే చాలా పెద్దది. అలాంటినీవు ఈ చిన్న రాగిపాత్రలో ఎలా ఇమిడి ఉన్నావు? నీవు నిజంగా ఇందులో ఉన్నావా? నాకు నిజం చెప్పు” అని ఆడిగాడు జాలరి.

తాను నిజంగానే ఆపాత్రలో ఉన్నానని దేవుడిమీద ప్రమాణంచేసి చెప్పాడు రాక్షసుడు. అయినా జాలరి నమ్మలేదు. అప్పుడు రాక్షసుడు మళ్ళీ పాగరూపంతో రాగిపాత్రలో హర్షిగా దూరిపోయాడు. “ఇప్పుడైనా నన్ను

యుక్తిపరుడైన జాలరి వెంటనే రాగిపాత్రమై సీసంమూత లిగింజేసాడు.

నమ్ముతావా లేదా? రాగిపాత్రలో ఎలా ఇమద గలవని అడిగావు? కళ్ళలో చూచావు కదా ఇప్పుడు?" అన్నాడు రాక్షసుడు సంతోషంగా.

వెంటనే యుక్తిపరుడైన జాలరి ఆ రాగిపాత్రమై సీసపు మూత లిగించి వేళాడు. "ఓరీ, రాక్షసాధమా! ఇక బయటకి రా చూద్దాం ఇప్పుడు నీవే ఎన్నోవిధాల ప్రార్థించాలి. ఈ పాత్రను నేను మళ్ళా సముద్రంకో పారేస్తాను.

అల్లాంకృతీన్ అడ్వెట్షిపం

అప్పుడేమహాతుంది నీకు!” అని అన్నాడు. “అంతేకాదు. ఈ రాగిపొత్తులో భయంకరుడైన రాజునుడున్నాడు. అని అందరికి తెలిసేటట్లు అజరాలు చెక్కుతాను. దుఱ్ళి లోకంలో ఎవరూకూడ ఈ పొత్త మూత తెరవరు. ఇక ఎప్పటికీ నీ గతి ఇంతే” అని కూడా బిగ్గరగా చెప్పాడు.

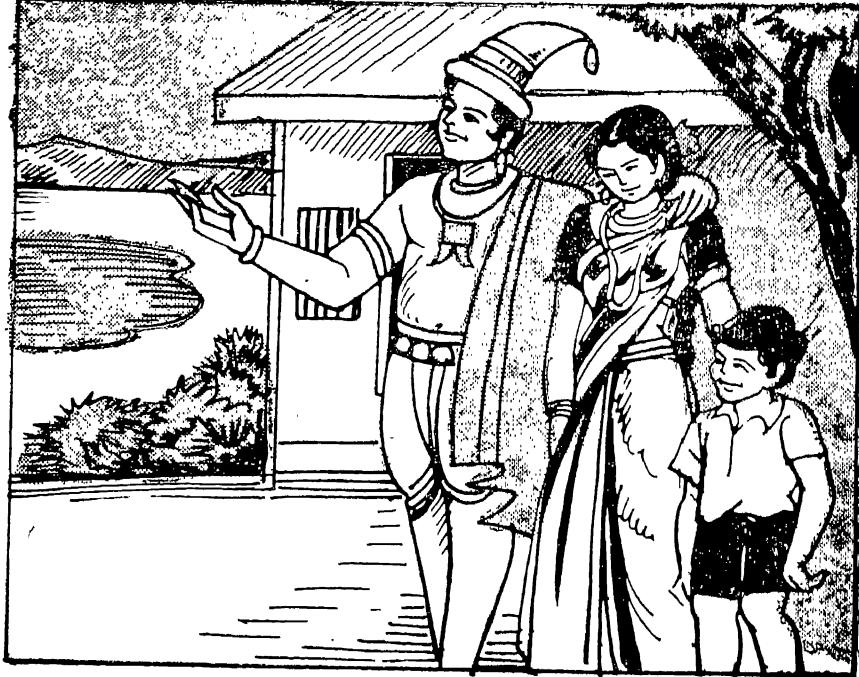
దాంతో రాజునుడికి అర్ధమైంది మళ్ళీతాను నిర్వంధంలో పడి ఉండాలని గ్రహించాడు.

“జాలరీః పోచోకుః నీవు ఏం కోరుకుంటే అది ఇస్తాను. అయితే నన్ను మాత్రం వదిలిపెట్టు” అని ప్రార్థించాడు.

తనకు సకలసంపదటా లభించాలని నిరుపేద అయిన జాలరి కోరుకున్నాడు. అలాగే వరం ఇచ్చాడు రాజునుడు.

“ఇక నన్ను విడుదల చెయ్య. వెంటనే పొత్త మూత తెరవు.” అని రాజునుడు ప్రార్థించాడు.

కాని జాలరి మూత తీయలేదు. పైగా పగలభి నవ్వేసాగాడు. “చీ మూర్ఖుడా! నీవు బయటికి వచ్చినప్పుడు నేను నిన్ను ఎన్నివిధాల మేడుకున్నాను. అయినా నీవు నా ప్రార్థన పెడచెనిన పెట్టావు. నీకు మహాపకారం చేసిన నన్ను చంపుతానని అన్నావు. నీలాంటి కృతమ్ముడికి, చేసిన మేలు మరిచేవాడికి ఇదే శాస్త్రి. అలాంటి వారికి ఇంతకన్నా వేరే శిష్టలేదు.” అని పలికి జాలరి ఆరాగి పొత్తును మళ్ళీ సముద్రంలో విసరి పోరేశాడు.

అమిత భాగ్యవంతుడై భార్యాబిడ్డలతో సుఖంగా జీవితం గడువుతున్నాడు

అప్పటినుంచీ జాలరి, రాజునుడు చెప్పినట్లుగా అమిత భాగ్యవంతుడై కష్టం లేకుండా భార్యా బిడ్డలతో సుఖంగా జీవితం సాగిస్తూ వచ్చాడు. అది మొదలు మళ్ళీ అతను సముద్రం దగ్గరికి వెళ్లి చేపలు వట్టే అవసరం రాలేదు. కాబట్టి ఎవరైనా ఉపకారం చేసినవారికి ప్రత్యుహకారం చెయ్యాలి. ఒకవేళ ఆలా చేయడం చేతకాక పోయినా, అవకారం చేసి కృతఫ్యుడు కూర్చడు.

మాంత్రికపక్షి - ముగ్గురు రాకుమారులు

హర్షకొలంలో తూర్పుదేశాన్ని ఒకరాజు పరిపోతిస్తూ వున్నాడు.
అతనికి ముగ్గురు కుమారులు.

ఈలా వుండగా, ప్రపంచమంతా ఉరిగివచ్చిన యూర్‌పిక్సులు కొండచు
రాజు సభకు రావడం తటస్థించిచింది. వారు “బుల్ బుల్ పక్షి” అనే ఒక అపు
రూపమైన పక్షిని చూసామనీ, దానికి అద్భుతమైన మంత్రక్కి వుండనీ, తన
దగ్గరికి వచ్చిన మనమ్ములను ఎవరినైనా శిలిలుగా మార్చుండనీ తెలియజేసాడ.
అంతేకాక సముద్ర ప్రాంతంలో కొండలమధ్య ఆ పక్షి వుంటుండని కూడా వాచు
చెప్పారు.

రాజు, రాకుమారులు కూడా ఈ విచిత్రమైన సుగంతి విన్నారు. ఐట్
బుల్ అనే ఆ మాంత్రిక పక్షిని ఎలాగైనా నరే ఒకసారి చూడాలని కుతూహల
వడ్డారు. నిజానికి రాజగారికి ఆ వింతపక్షిని పట్టి తెప్పించాలనే వుంది. అయితే,
దాని దగ్గరికి వెళ్లిన మానవులు రాణ్ణగా మారి పోతారేమోనని అతనికి భయం
వట్టుకున్నది. యివకులైన రాకుమారులకు మాత్రం ఏమైనా నరే వెళ్లి ఆ పక్షిని
చూసి తీరాలనే వట్టుదల కలిగింది. అలాంటి సాహసాలు చేయటం వారికొక వినో
దంగా వుంటుంది.

వమైతేనేం ముందు అందరికన్నా పెడ్డచాడైన మొచటి రాకుమారుడు
తండ్రిగారి అనుమతి పొంది, ఆ సాహసయాత్రికు బయటచేరాడు. మొచట తండ్రి
వద్దని చెప్పినవపటీకి అతడు వినలేదు. చివరకు ఎంతో జాగ్రత్తగా వుండమనీ,
ప్రమాదం తెచ్చి పెట్టుకోవద్దనీ, కొడుక్కు ఎన్నో విధాలుగా చెప్పి, క్షేమంగా
తిరిగిరమ్మని దీవించి పంపాడు.

ఆ విధంగా మొదటి రాకుమారుడు తగిన పరివారాన్ని పెంటపెట్టుకుని

అంచెలంచెలుగా ప్రయాణం చేస్తూ, తుదకు సముద్రతీరాన కొండల మధ్య వున్న ఆ బుల్ బుల్ పక్క సమీపానికి చేరుకున్నాడు. అల్లంతమారాన వుండగానే ఆ పక్కిని చూసాడతను. దాని ఆకారం చాలా పెద్దదిగా వుంది. ఒక పెద్ద రాబందు లాగా వెడల్చాటి రెక్కులతో భయంకరమైన గోళ్ళతో వుంది ఆ పక్కి. ఆ సమీ పంచోనే అనేకమంది మానవులు శిలలుగా పడివున్నారు. రాకుమారుడు భయ పడుతూనే తనకూర్చుం సాధించుకోవాలన్న సంకల్పంతో దాని దగ్గరకు వెళ్లి పరి వారం సహాయంతో పక్కిని పట్టుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. కానీ, ఆ పక్కి పై కెగిరి రాకుమారుడి పైనా, అతని పరివారంపైనా ధూళి చల్లింది. అది మంత్ర మహిమో, లేక మరేమిటో తెలియదుకాని, తెక్కణమే ఆ రాకుమారుడు, అతని పరివారమూ యావత్తూ కూడా శిలలుగా మారిపోయారు.

బుల్ బుల్ పక్కిని చూసివస్తానని వెళ్లిన రాకుమారుడు ఎన్ని రోజులైనా తిరిగి రాకపోవడంతో రాజుగారికి, తక్కిన రాకుమారులకు కూడా ఎక్కుడ లేక అందోళన కలింది. పెద్ద వాడికి ఏదో ప్రమాదం సంభవించి వుంటుందని వారు అనుకున్నారు. అప్పుడు రెండవ రాకుమారుడు అన్న జాడ తెలుసు కోవడానికై తానూ వెంట కొంత పరివారాన్ని తీసుకొని బయలుదేరాడు. తండ్రి చాలా భీతిచెంది, ఇప్పటికే ఒక కొడుకు జాడ తెలియలేదే, రెండవకొడుకు కూడా వెడుతున్నడే అనుకుని చాలా దిగులుపడ్డాడు. కానీ, విధికృతం ఎవరూతప్పించ లేదుకదా! మనసులో దేవుణిని ప్రార్థించుకుంటూ, రెండవవాడు కూడా వెళ్ళానికి అంగీకరించాడు.

రెండవ రాకుమారుడు కూడా అన్నను వెతుక్కుంటూ మాంత్రిక పక్కి వున్న ప్రదేశం చేరుకున్నాడు. అయితే, మొదటి వాడికి పట్టిన దుర్గలే ఇతనికీ పట్టింది. పరివారంతోసహా అందరూ శిలలై పోయారు. చాలా రోజులు గడిచి పోయాయి. పక్కిని సమని వెళ్లిన ఇద్దరు కొడుకుల జాడ తెలియలేదు. అనలు

ఉన్నారో లేదో, ఉంచే ఏస్థితిలో వున్నారో అంతప్పులేదు, రాజు దుఃఖంతి మంచం పట్టాడు. అప్పుడు మూడవవాడూ, అందరికంటే చిన్నవాడూ, అయిన రాకుమారుడు తాను వెళ్లి అన్నలజాడ తెలుసుకుంటానని బయలు దేరాడు. రాజుకు ఏ మాత్రం ఇష్టంలేదు. ఉన్న ఒక్క కుమారుడు కూడా ప్రమాదంలో చిక్కు కుంటాడేమానని రాజు భయం. అయినా చిన్నవాడు తండ్రికి ఎన్నో విధాల దై ర్యంచెప్పి), అలాగే కొద్ది మంది పరివారాన్ని వెంటపెట్టుకుని బయలుదేరి వెళ్లాడు.

తాను వెడుతున్నది ప్రమాదకరమైన కార్యంమీద కనుక రకరకాల ఆయుధాలు, భద్రం, డాలూ మున్నగునవి కూడా వెంట తీసుకుని వెళ్లాడు. ఆపవులు, కొండలు, కోనలు డాబి చివరకు సముద్రంతిరం చేరు కున్నాడు. అక్కడ పర్వతాలమధ్యనే బుల్ బుల్ వజ్ఞివుంది. అయితే, రాకుమారుడు ఎకాఎకి దాని సమీపానికి వెళ్లారేదు. అప్పటికి పొద్దుగూకింది. ఎందుకైనా మంచిదని ముందుగా ఒకరిద్దరు భటులను పక్కి వున్న చోటుకు హపించాడు. వారు తిరిగి వచ్చి పక్కి నిద్రపోతున్న దని చెప్పారు. అదే తగిన సమయమనుకొని రాకుమారుడు కత్తి, డాలు తిసుకొని మాంత్రిక పక్కి సమీపానికి వెళ్లాడు. అను కున్నట్లుగానే పెద్ద కొండత వుంది ఆపక్కి. దాని రెక్కలు చాలా పెద్దవి. కొండ రాళ్ళమధ్య తల వాల్యుకుని నిద్రపోతున్నది. ఆ సమయం కనిపెట్టి రాకుమారుడు. అది మేల్కొని కచ్చు తెరిస్తే, తాను శిలగా మారిపోయే ప్రమాదం వుండసి గ్రహించాడు. వెంటనే ఆ మాంత్రిక పక్కిని హతమార్పుడం మంచిదని అను కున్నాడు. ఇలో అనుకుని బిరనుడి కత్తి దూసాడు. డాలు తన మొహినిఇ అడ్డం పెట్టుకున్నాడు. సరిగ్గా ఆ సమయానికి మాంత్రికపక్కి మేల్కొని కచ్చు తెరిచింది. దానికి ఎదురుగా ఒక యువకుడు కత్తి, డాలు పట్టుకుని వుండచు

అంతట్టిరో అష్టవీయం

70

చూసింది. ఆ యువకుడి ధైర్య సాహసాలకు పక్కి ఆశ్చర్యపడింది. వెంటనే మానవభాషలో ఇలా అన్నది.

“భలే వీరడా! సాహసవంతుడవే. ఇంతకాలంగా చూస్తున్నాను. ఎవరూ నాతో యుద్ధంచేయడానికి, నన్ను ఓడించడానికి ఇంతవరకూ సాహసించ లేదు. ఆందుకనే పాపం అందరూ శిలలుగా మారిపోయారు. ఇన్నాళ్ళకు నాకు నచ్చిన వీరడవు సీవు లభించావు. నీ సాహసానికి మొచ్చుకున్నానయ్యా. జయం సీచే సీకు కావలసించి ఏవోకోర్కో. ఇస్తాను.”

ఇలా బల్ బల్ పక్కి అనగానే రాకుమారుడు మొదట విస్మయం చెందడు. తర్వాత వెంటనే తెప్పరిల్లుకొని “చాలు చాలు నీ కల్లబ్రాల్సికబుర్లు. ఇలాంటి మాటలతో నన్ను హోసం చేయాలనుకున్నావా? అది నీతరం కాదు. ముందు నా అన్నలిద్దరినీ ప్రాణాలతో నా కప్పగించు. లేకపోతే నీకు నాచేతుల్లో చావు తప్పదు” అని కత్తి ఎత్తాడు.

ఆప్పుడు వెంటనే మాంత్రికపక్కి నెమ్మిదిగా అనునయ వాక్యాలతో “వీరడా! చెప్పానుగా నీ సాహసానికి నంతోపించానని. నేను ఓడిపోయాను. ఇదిగో నా డగ్గర మాంత్రిక అంగుళియకం ఒకటి వున్నది దానీని నీకి స్తున్నాను. అది తీసుకున్న వెంటనే సీవు నన్ను సూటిగా నా కళ్ళుకోకి చూడవచ్చు. నీకెలాండి ప్రమాదమూ జరగదు.” అని చెప్పి ఆ ఉంగరాన్ని అతనికి ఇచ్చింది. అంతట రాకుమారుడు ధైర్యం తెచ్చుకుని మాంత్రిక పక్కి వంక చూసాడు. దాని కణ్ణ ఎర్రగా చింతనిపుల్లా వున్నాయి.

మాంత్రికపక్కినై తే వశం చేసుకున్నాడు రాకుమారుడు. మరి తన అన్నల మాటేంటి? అని సంశయంతో అతను ఆలోచనా నిమగ్నుడై వుండగా పక్కి మళ్ళీ మాట్లాడింది “వీరాగ్రేసరా! దిగులపడకు. అడగో! ఎదురుగా ఆ

కొండ ప్రక్కనే రెండు గుట్టలు కనిస్తున్నాయి. ఒకటి మానవులు శిలలుగా మారిన రాళ్ళు గుట్ట. రెండవది మాంత్రిక ఇసుక పోసిన గుట్ట. ఆ ఇసుక కొంచెం తీసుకుని రాళ్ళు గుట్టమీద చల్లి తే; మానవులంతా సజీవులై ఎప్పటిలా మామూలు మనములోతారు” అని చెప్పింది.

తర్వాత ఎలాంటి ఆలస్యం చేయకండా రాకుమారుడు ఆ గుట్టల దగ్గరికి వెళ్ళాడు. గుప్పెడు మాంత్రిక ఇసుక తీసుకుని శిలలమీద చల్లాడు. ఆ తీసుకు అంతవరకూ శిలలుగా పడివున్న మానవులంతా మామూలుగాలేచి నీలబడ్డారు. వారిలో తన అన్న లిద్దరితోపాటు ఎందరో దేశ దేశాల రాకుమారులు కూడా వున్నారు. వారంతా తమకు మహావకారంచేసి, ప్రాణానం ఒసగిన ఆచిన్నారి పీరునికి అనేక కృతజ్ఞ తాఖివండనాలు తెలియజేసి వెళ్ళిపోయారు. అన్న లిద్దరూ తమ్ముడి దగ్గరకు వచ్చి, అతడ్చి కోగలించుకున్నారు. “ఏరా! తమ్ముడూ! ఎలా వచ్చావిక్కడికి? ఈ భయంకరమైన మాంత్రికపక్షిని ఎలా లొంగదీసుకున్నావు?” అని ఎక్కుడలేని ఆన శక్తితో గుచ్ఛి గుచ్ఛి అడిగారు. చిన్నవాడైన రాకుమారుడు తాను ఇంటినుండి బయలుదేరినది లగాయతూ జరిగిన వృత్తాంతం యావత్తూ హూసగుచ్చినట్లు వారికి వివరించి చెప్పాడు. తమ్ముడు సాహసానికి అన్నలు ఎంతో సంతోషించారు. “ప్రాణాల పోగొట్టుకున్న మాకు తిరిగి ప్రాణాలు తెప్పించావురా. నీ మేలు ఈ జన్మలో మర్చిపోము” అని ఆఖినందించారు.

అనంతరం రాకుమారులు ముగ్గురూ పరివారంతో తమ పట్టకానికి బయలుదేరారు. అయితే, పెద్ద వాళ్ళయన అన్నలు మొదటివాడూ, రెండవవాడూ చాలా దుర్మార్గులు. కేవలం స్వార్థపరులు. చిన్న వాడయిన తమ తమ్ముడు ఇంతటి సాహసం చేసి తిరిగివ్సే తమ తండ్రిగారు రాజ్యం యావత్తూ వాడికే

అస్పగించవచ్చుననీ, వాడిని ఎలాగయినా దారిలో అంతం చేయడం మంచిదనీ లోలోపల నిశ్చయించుకున్నాయి.

తిరుగుప్రయాణంలో ఆరణ్యంలో ఒక తటాకం వద్ద వారు గుడారాలు వేసుకుని మకాం చేయవలసి వచ్చింది. రాత్రివేళ కావడం పల్ల గుడారాలలో చిన్న వాడయిన రాకుమారుడూ, భటులు కూడా నిద్రపోతున్నారు. అయినా దుర్ఘాటి గల అన్న లిద్దరూ నిద్రపోలేదు. ఇదే తగిన సమయమని గాఢ నిద్రలో వున్న రాకుమారుడైన్న కొణ్ణూ, చేతులు కట్టి ఆ తటాకంలో పడేసారు. పీడా వదిలిందని చేతులు దులుపుకుని తెల్లవారగానే పరివారంతో కూడా బయలుదేరి తమ నగరం చేరుకున్నారు. చిన్న వాడయిన రాకుమారుడు ఏడని భటుఱ మిచారించగా వాడు ముందే నగరానికి వెళ్లపోయాడని అన్న లిద్దరూ సమాధానం చెప్పారు.

ఛేమంగా తిరిగి వచ్చిన పెద్ద కుమారులిద్దరినీ చూసి రాజు చాలా సంతోషించాడు. అయితే, చిన్న వాడు ఏడని అసిగినప్పుడు మాకంపే ముందు గానే వచ్చాడే వాడు! ఏడి వాడు ఎక్కుడ తిరుగుతున్నాడో? ఏమో? అని ఏమీ ఎరగనట్లు బదులుచెప్పారు. వారి మాటల వాలకం చూస్తే రాజుకు అనుమానం కలిగింది. వాళ్ళ తసదగ్గర ఏదో దాచిపెడుతున్నారనీ, వాళ్ళే సామ్యకోసం చిన్న వాడికి ఏదైనా ఆపద తలపెట్టి వుంటారనీ రాజు ఊహించాడు.

ఇక్కుడ ఇలా వుండగా, అక్కుడ తటాకంలో పడిస చిన్న రాకుమారుడు తెలివి తెచ్చుకుని లేచాడు. మంచి వాళ్ళకు ఎన్ని ఆపదలు వచ్చినా రక్షించే

అల్లాట్టిన్ అట్టుతట్టపం

73

వాడు ఆ సర్వేశ్వరుడు వున్నాడుకదా: చిన్నారి రాకుమారుడు తాను అపాయ స్థితిలో వున్నట్లు గ్రహించాడు. తన అన్నలే ఈ దురాగతానికి పాల్పడ్డారని కూడా తెలుసుకున్నాడు. అంతేమరి! విధిలీల. మేలు చేసిన వాడికే కీడు తల పెద్దారు దుర్మార్గులు.

ఏమయి తేనేం? రాకుమారుడు గుర్తమెక్కి, జ్ఞేమంగా తమ వట్టణానికి చేరుకున్నాడు. వృద్ధుడై, మంచం వట్టివున్న రాజును కలుసుకుని ఆయన్ను పరామర్శించాడు. చిన్నకొడుకును చూడగానే తండ్రికి ప్రాణాలు లేచి వచ్చి నట్టయ్యింది.

“ఎం జరిగిందిరా తండ్రి! మీ అన్నలు నిన్ను గురించి ఏవో కథలు అల్లి చెప్పారే. బుల్ బుల్ పక్కిని తామే వశవరచుకొన్నట్లు, ఎక్కడలేని వీర త్వాన్ని ప్రవర్తించినట్లు చెప్పుకున్నారే. అనలు జరిగిన విషయమేంటి? యదార్థం నాను షణపించు” అన్నాడు వృద్ధరాజు.

అంతట చిన్నారి రాకుమారుడు జరిగిన సంగతులన్నీ తండ్రిగారికి విని పించాడు. మాంత్రిక పక్కిని తాను జయించి అంతవరకు శిలలుగా మారిన అన్న లిద్దరినీ బ్రతికించాననీ తెలియజేసాడు. అందుకు నిదర్శనంగా తాను తెచ్చిన మాంత్రిక అంగుళియకం తండ్రికి చూపించాడు.

చిన్న కుమారుడ్ని దుర్ఘాధితో అన్నలిద్దరూ కృతమ్ములై నీళ్లలో పడవేసారని విని రాటు ఆగ్రహాదగ్రస్తైనాడు. తన రాజ్యం యావత్తూ చిన్న కుమారునికి ఆప్సగించి, అతన్ని రాజుగా పట్టాభిషిక్తుడ్ని చేసాడు. ఆప్సదు పట్టణమంతా పెట్ట ఉత్సవం జరిగింది. వౌరులందరూ రకరకాల వేడుకలు చేసు

అస్తాంధ్రప్రే లభ్యతచీఫు

74

కుంటూ ఆనందగా గడిపారు. నిజం వై ఉపడిన అన్నలిద్దరూ ప్రజలకు మొహచూపించలేక తాము చేసిన పోర అపరాధానికి అవమానంతో కుమిలిపోతూ తలవాల్చుకున్నారు.

కానీ, సజ్జనుడు ఎప్పుడూ సజ్జనుడే. అపకారికి కూడా ఉపకాచేయడం అతని స్వభావం. పోరనేరానికి పాల్పడిన అన్నలిద్దరిపే రాజుగమరణదండన విధించగా, చిన్నారి రాకుమారుడు తండ్రిని వేడుకున్నాడు.

“సాన్నగారూ! శిఖించడానికి, రష్టించటానికి ఆ సద్వ్యోక్త్వానుడే సమయం కొబట్టి అన్నలిద్దరినీ తీమించి, వారికి ఉరిశిక్ష రద్దు చేయండి. మన రాజ్యంయథాపకారం వాళ్ళకూడా రావలసిన భాగం ఇచ్చి సంతోషపెట్టండి. ఈశస్తమయంలో మన మండం ఆనందంగా వుండాలికానీ ఎవరూకూడా విచగ్రస్తులు కొకూడదు. అన్నిట్లోకి దయాగణం చాలా గొప్పది సాన్నగారూ అని చిన్నవాడైన రాకుమారుడు తండ్రికి నచ్చ చెప్పాడు.

ఆ విధంగానే రాజు పెద్ద కొడుకులిద్దరినీ కూడా మన్నించి వామాడా రాజ్య భాగాలను ఇచ్చాడు. అప్పటినుండి అన్నిలు కూడా ఎంతో బట్టిచ్చుకుని రాజైన తమ్ముడ్ని అన్ని విధాలా, ప్రేమిస్తూ, గౌరవిస్తూ కాలం గడసాగారు.

శేఖతెలుగులో పీటిలకు, వెళ్లకు కొచ్చుక్కే సామాన్యం బాలానుంద బౌచ్చుల బూలనే సామాన్యం

పరిచయండి.

శైఖతెలుగులు తీవుతరిత
అక్సర్ దీర్చల్ ఏనోదకరలు
తెహారిదామకష్టావిసంపూర్వ పాశ్వకథలు
అంబా 40 దింగలు
అల్లాస్త్రీన్ అడ్చుత దీపం
గిరవర్ సాహస యాత్రలు
శ్రీ శ్రీ మర్యాదరామన్ కథలు
భట్టివికమార్పుని సాహస కథలు
బేశారకథలు
ముగల్ సామ్రాజ్య కథానాయకులు
ప్రవక్త మహామృదు
బిస్కిస్టు మహిమలు
మరండరిసా
రంధ్రనారాగుర్
మోగివేమన
రాగత్ సింగ్
అంబెర్గుర్
మంచాల్ కప్పుర్
రగవతీదరణ్
సుభాన్ చంద్రచోన్
చంద్రశేఖర ఆఱ్
జయప్రకాణ్ నారాయణ్
పంచుసంస్కర్త రాజురామమాహారామ్
పూచ్యభాష్యాజి
రసావతారాలు
శ్రీకృష్ణ శిలలు
పరమానందమ్య శిష్యులు
శ్రీవెంకటేశ్వర్ శిలలు

బౌచ్చుల పంచంత్రమ్ కథాలు
బౌచ్చుల పంచంత్రమ్ కథాలు
బౌచ్చుల రారథం
బౌచ్చుల భాగవతం
బౌచ్చుల శ్రీఅయ్యప్ర శిలలు
బౌచ్చుల శ్రీరామచూర్ణిషేకం
బౌచ్చుల కైపీరహసుమాన్
బౌచ్చుల పల్చుట వీరంతరిత
బౌచ్చుల బాధనాగమ్మ
బౌచ్చుల శ్రీకారపాపి మహాత్మ్యం
బౌచ్చుల శ్రీకైలక్ష్మీత మహాత్మ్యం
బౌచ్చుల శ్రీసింహారణ త్యైతము
బౌచ్చుల శ్రీయారగిరి నరాంపాస్యామితరిత
బౌచ్చుల శ్రీకాళిరామేశ్వర మజించకవలు
బౌచ్చుల కోటప్పకొండ చరిత
బౌచ్చుల శ్రీవినాయక విజయము
బౌచ్చుల శ్రీరాధాచల మహాత్మ్యం
బౌచ్చుల శ్రీపాంచురంగ శిలలు
బౌచ్చుల శ్రీరాఘవేంద్ర శిలలు
బౌచ్చుల కవకదుర్గ మహాత్మ్యం
బౌచ్చుల శివ శిలలు
బౌచ్చుల ఒగద్దరు శంకరాచార్య
బౌచ్చుల సహస్ర శిరచేర అపూర్వ చింతామణి
బౌచ్చుల శ్రీసర్వనారాయణ స్వామి వైభవం
బౌచ్చుల వప్పురాపూర్ల మహిమ
బౌచ్చుల శ్రీ వీరిలపేండ్రస్వామి చరిత
బౌచ్చుల కుశలపుల కరు

